

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2022/127**z dnia 7 grudnia 2021 r.****uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2116 o przepisach dotyczące agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, zabezpieczeń oraz stosowania euro**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2116 z dnia 2 grudnia 2021 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 1, art. 23 ust. 2, art. 38 ust. 2, art. 40 ust. 3, art. 41 ust. 3, art. 47 ust. 1, art. 52 ust. 1, art. 54 ust. 4, art. 55 ust. 6, art. 64 ust. 3, art. 76 ust. 2, art. 94 ust. 5 i 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (UE) 2021/2116 ustanowiono podstawowe zasady dotyczące między innymi akredytacji agencji płatniczych i jednostek koordynujących, obowiązków agencji płatniczych w odniesieniu do interwencji publicznej, procedur zarządzania finansami i rozliczania rachunków, zabezpieczeń i stosowania euro. Aby zapewnić sprawne funkcjonowanie nowych ram prawnych, należy przyjąć niektóre przepisy uzupełniające przepisy ustanowione w tym rozporządzeniu w przedmiotowych dziedzinach. Nowe przepisy powinny zastąpić odpowiednie przepisy rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 907/2014 ⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/2116 agencje płatnicze mogą być akredytowane przez państwa członkowskie tylko wtedy, gdy spełniają one minimalne kryteria ustanowione na poziomie Unii. Te kryteria powinny obejmować cztery podstawowe obszary: środowisko wewnętrzne, działania kontrolne, informację i komunikację oraz monitorowanie. Państwa członkowskie powinny mieć swobodę ustanawiania dodatkowych kryteriów akredytacyjnych w celu uwzględnienia, w danym przypadku, specyfiki agencji płatniczej.
- (3) Zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2021/2116 za wydawanie, przegląd i cofanie akredytacji jednostki koordynującej, o której mowa w art. 10 tego rozporządzenia, odpowiada właściwy organ na szczeblu ministerialnym. Organy koordynujące powinny być akredytowane przez państwa członkowskie tylko wtedy, gdy spełniają pewne minimalne kryteria ustanowione na szczeblu unijnym i przez właściwy organ. Kryteria te powinny obejmować konkretne zadania jednostki koordynującej w odniesieniu do przetwarzania informacji o charakterze finansowym, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. a) i ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/2116.
- (4) Środki interwencji publicznej mogą być finansowane jedynie wówczas, gdy dane wydatki są ponoszone przez agencje płatnicze, które zostały wyznaczone przez państwa członkowskie jako odpowiedzialne za pewne zobowiązania w odniesieniu do interwencji publicznej. Wykonanie zadań odnoszących się zwłaszcza do zarządzania i kontroli środków interwencyjnych, z wyjątkiem wypłat pomocy, może być jednak delegowane zgodnie z art. 9 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2021/2116. Zadania te mogą być również wykonywane za pośrednictwem kilku agencji płatniczych. Ponadto należy przewidzieć, że zarządzanie niektórymi środkami przechowywania publicznego może

⁽¹⁾ Dz.U. L 435 z 6.12.2021, s. 187.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 907/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, zabezpieczeń oraz stosowania euro (Dz.U. L 255 z 28.8.2014, s. 18).

zostać powierzone stronom trzecim, będącym jednostkami państwowymi lub prywatnymi, pozostając odpowiedzialnością agencji płatniczej. W związku z tym należy wyznaczyć zakres odpowiedzialności agencji płatniczych w tej dziedzinie, wyznaczyć ich obowiązki i określić, w jakich okolicznościach i na jakich zasadach można powierzać stronom trzecim, będącym jednostkami państwowymi lub prywatnymi, zarządzanie określonymi środkami przechowywania publicznego. W tym przypadku należy również przewidzieć, że zainteresowane jednostki muszą działać w ramach umów, na podstawie ogólnych zobowiązań i zasad, które należy określić.

- (5) Unijne prawodawstwo rolne obejmuje, w odniesieniu do Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz interwencji finansowanych przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i zarządzanych w ramach zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli (ZSZiK), terminy wypłaty pomocy na rzecz beneficjentów, które muszą być przestrzegane przez państwa członkowskie. Płatności dokonane poza tymi okresami uznaje się za niekwalifikujące się do finansowania unijnego. Analiza wykazała jednak, że w wielu przypadkach państwa członkowskie dokonują płatności pomocy z opóźnieniem ze względu na dodatkowe kontrole prowadzone przez państwa członkowskie w związku z roszczeniami spornymi, odwołaniami i innymi krajowymi sporami prawnymi. Z tego względu i zgodnie z zasadą proporcjonalności należy określić stały margines związany z wydatkami, w ramach którego w takich przypadkach nie będą stosowane zmniejszenia płatności. Ponadto, po przekroczeniu tego marginesu, aby dostosować konsekwencje finansowe proporcjonalnie do stwierdzonego opóźnienia płatności, należy przewidzieć zastosowanie przez Komisję proporcjonalnego zmniejszenia płatności unijnych w zależności od wielkości stwierdzonego opóźnienia.
- (6) Płatności pomocy realizowanych przed najwcześniejszym możliwym terminem określonym w prawodawstwie unijnym nie można uzasadnić, podając te same powody co w przypadku płatności realizowanych po najpóźniejszym możliwym terminie. Z tego względu nie należy przewidywać proporcjonalnego zmniejszenia tych zrealizowanych przed terminem płatności. Należy jednak uwzględnić sytuację wyjątkową, w której prawodawstwo rolne Unii przewiduje wypłatę zaliczki do pewnej określonej kwoty maksymalnej.
- (7) Komisja dokonuje płatności na rzecz państw członkowskich na podstawie deklaracji wydatków przesłanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 21 i 32 rozporządzenia (UE) 2021/2116. Powinna ona jednak uwzględnić dochody otrzymane przez agencje płatnicze na rzecz budżetu unijnego. Należy zatem ustalić warunki, na których dokonuje się niektórych wyrównań między dokonanymi wydatkami a dochodami w ramach EFRG i EFRROW.
- (8) Zgodnie z art. 16 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽³⁾, jeżeli budżet Unii nie zostanie przyjęty na początku roku budżetowego, płatności można dokonywać miesięcznie w poszczególnych rozdziałach do maksymalnej wysokości jednej dwunastej kwoty środków zatwierdzonych w odnośnym rozdziale budżetu na poprzedni rok budżetowy. W celu dokonania sprawiedliwego podziału dostępnych środków między państwa członkowskie należy przewidzieć, że w tym przypadku płatności miesięczne w ramach EFRG i płatności okresowe w ramach EFRROW są przyznawane zgodnie z wielkością procentową deklaracji wydatków przekazanych przez każde państwo członkowskie oraz że saldo niewypłacone w danym miesiącu zostaje przeniesione w ramach płatności miesięcznych lub okresowych realizowanych w terminie późniejszym.
- (9) Należy przewidzieć, że Komisja, po poinformowaniu zainteresowanych państw członkowskich, może odroczyć rekompensatę wydatków i dochodów przeznaczonych na określony cel w odniesieniu do kolejnych płatności miesięcznych w przypadku opóźnionego przedłożenia wymaganych informacji lub wystąpienia rozbieżności, które należy dokładniej wyjaśnić z państwem członkowskim.
- (10) Aby uniknąć stosowania przez państwa członkowskie, które nie przyjęły euro, różnych kursów walutowych przy rozliczaniu dochodów otrzymanych od beneficjentów lub pomocy wypłaconej beneficjentom w walucie innej niż euro, z jednej strony, i przy sporządzaniu deklaracji wydatków przez agencję płatniczą lub akredytowaną jednostkę koordynującą, z drugiej strony, należy ustanowić dodatkowe wymogi.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

- (11) W przypadkach, w których kurs walutowy dla terminu operacyjnego nie został ustalony w prawie Unii, należy ustanowić wymogi dotyczące kursu walutowego, który państwa członkowskie, które nie przyjęły euro, muszą stosować w swojej deklaracji wydatków oraz do celów rozliczenia finansowego i rozliczenia z realizacji celów w odniesieniu do dochodów przeznaczonych na określony cel wynikających z konsekwencji finansowych nieodzyskania kwot.
- (12) W kontekście rozliczenia z realizacji celów należy ustanowić przepisy dotyczące kryteriów w odniesieniu do uzasadnień przedstawianych przez państwa członkowskie oraz metod i kryteriów stosowania zmniejszeń.
- (13) Aby umożliwić Komisji weryfikację wywiązywania się przez państwa członkowskie z obowiązku, jakim jest skuteczna ochrona interesów finansowych Unii, oraz aby zapewnić skuteczne stosowanie procedury kontroli zgodności rozliczeń przewidzianej w art. 55 rozporządzenia (UE) 2021/2116, należy ustanowić przepisy określające kryteria i metody stosowania korekt. Należy zdefiniować różne rodzaje korekt, o których mowa w art. 55, oraz określić zasady, na jakich okoliczności towarzyszące każdemu przypadkowi zostaną uwzględnione przy obliczaniu kwot korekty. Ponadto należy określić zasady przekazywania na rachunek EFRG i EFRROW kwot odzyskanych przez państwa członkowskie od beneficjentów.
- (14) W odniesieniu do szczegółowych zasad kwalifikowalności dotyczących płatności specyficznej w odniesieniu do bawelny określonych w tytule III rozdział II sekcja 3 podsekcja 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115 ⁽⁴⁾ oraz wsparcia z tytułu przejścia na wcześniejszą emeryturę, o którym mowa w art. 155 ust. 2 tego rozporządzenia, przypadki niezgodności należy oceniać w ramach procedury rozliczenia zgodności, która oceniałaby zgodność z legalnością i prawidłowością na poziomie beneficjenta.
- (15) W ramach nowego modelu realizacji zostanie oceniona zgodność systemów państw członkowskich z przepisami unijnymi, a w przypadku poważnych niedociągnięć w systemach zarządzania Komisja zaproponuje wyłączenie niektórych wydatków z finansowania unijnego w ramach procedury rozliczenia zgodności. Ocena nie powinna obejmować przypadków niezgodności z warunkami kwalifikowalności w odniesieniu do poszczególnych beneficjentów, które to warunki określono w krajowych planach strategicznych WPR i przepisach krajowych. Ponieważ ocena dokonywana jest na poziomie systemów, wniosek w sprawie wykluczenia z finansowania unijnego powinien opierać się na stawkach ryczałtowych korekty finansowej. Jeżeli pozwalają na to szczególne okoliczności, państwa członkowskie mogą jednak przedstawić szczegółowe obliczenia lub ekstrapolowane obliczenie ryzyka dla EFRG lub EFRROW, które Komisja powinna ocenić w ramach procedury rozliczenia zgodności.
- (16) Wiele przepisów zawartych w rozporządzeniach Unii z dziedziny rolnictwa wymaga złożenia zabezpieczenia, aby zagwarantować płatność należnej sumy, w przypadku gdy zobowiązanie nie zostanie wypełnione. Dlatego w celu uniknięcia nierównych warunków konkurencji należy zdefiniować ten wymóg.
- (17) W celu zapewnienia jasności i pewności prawa należy uchylić rozporządzenie delegowane (UE) 907/2014. Art. 5a, art. 7 ust. 3 i 4, art. 11 ust. 1 akapit drugi i ust. 2 oraz art. 13 tego rozporządzenia powinny nadal mieć zastosowanie do wdrażania programów rozwoju obszarów wiejskich na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 ⁽⁵⁾ oraz do programów operacyjnych zatwierdzonych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 ⁽⁶⁾, natomiast art. 13 tego rozporządzenia powinien nadal mieć zastosowanie do toczących się procedur odzyskiwania środków wszczętych na podstawie art. 54 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 ⁽⁷⁾.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115 z dnia 2 grudnia 2021 r. ustanawiające przepisy dotyczące wsparcia na podstawie planów strategicznych sporządzanych przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki rolnej (planów strategicznych WPR) i finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 1305/2013 i (UE) nr 1307/2013 (Dz.U. L 435 z 6.12.2021, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 487).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 oraz (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549).

- (18) Aby zapewnić poprawne wdrożenie rozporządzenia (UE) 2021/2116, należy sprecyzować, że w przypadku gdy agencja płatnicza, która została akredytowana zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1306/2013, przyjmuje odpowiedzialność za wydatki, za które wcześniej nie była odpowiedzialna, akredytacji w odniesieniu do nowego zakresu odpowiedzialności należy dokonać przed dniem 1 stycznia 2023 r.
- (19) Ponadto w świetle pkt 31 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa Komisja uważa, że istnieje ścisły związek między uprawnieniami określonymi w rozporządzeniu (UE) 2021/2116 w odniesieniu do przepisów dotyczących akredytacji agencji płatniczych, zarządzania finansami, rozliczeń i zabezpieczeń oraz że istnieje wzajemne powiązanie między nimi w zakresie codziennego zarządzania danymi dotyczącymi wydatków w ramach WPR. Należy zatem ustanowić te przepisy w tym samym akcie delegowanym,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

Agencje płatnicze i inne organy

Artykuł 1

Warunki akredytacji agencji płatniczych

1. Państwa członkowskie akredytują jako agencje płatnicze wydziały lub organy, które spełniają warunki przewidziane w niniejszym ustępie i spełniają kryteria wymienione w ust. 2 i 3. Agencje płatnicze odpowiedzialne za zarządzanie wydatkami i ich kontrolę, jak określono w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/2116, w zakresie dokonywanych przez siebie płatności oraz przekazywania i przechowywania informacji oferują wystarczające gwarancje, że:
 - a) w odniesieniu do rodzajów interwencji, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2021/2115, wydatki odpowiadają odpowiednim zgłoszonym produktom i zostały dokonane zgodnie z mającymi zastosowanie systemami zarządzania;
 - b) płatności są legalne i prawidłowe w odniesieniu do środków określonych w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013 ⁽⁸⁾, (UE) nr 229/2013 ⁽⁹⁾, (UE) nr 1308/2013 i (UE) nr 1144/2014 ⁽¹⁰⁾;
 - c) dokonane płatności podlegają księgowaniu w sposób dokładny i wyczerpujący;
 - d) przeprowadzane są kontrole przewidziane w prawodawstwie Unii;
 - e) wymagane dokumenty są przedkładane w wyznaczonych terminach i w formie przewidzianej w przepisach unijnych;
 - f) dokumenty są dostępne i przechowywane w sposób zapewniający ich kompletność, ważność i czytelność pomimo upływu czasu, również w przypadku dokumentów elektronicznych w rozumieniu przepisów unijnych.
2. Aby zdobyć akredytację, agencja płatnicza powinna dysponować strukturą administracyjną i systemem kontroli wewnętrznej, które spełniają kryteria określone w załączniku I w zakresie:
 - a) środowiska wewnętrznego;
 - b) działań kontrolnych;
 - c) informacji i komunikacji;
 - d) monitorowania.
3. Państwa członkowskie mogą ustanowić dodatkowe kryteria w celu uwzględnienia wielkości, zakresu odpowiedzialności i innych szczególnych cech agencji płatniczej.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013 z dnia 13 marca 2013 r. ustanawiające szczególne środki w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów najbardziej oddalonych w Unii Europejskiej i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 247/2006 (Dz.U. L 78 z 20.3.2013, s. 23).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 229/2013 z dnia 13 marca 2013 r. ustanawiające szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1405/2006 (Dz.U. L 78 z 20.3.2013, s. 41).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1144/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych wdrażanych na rynku wewnętrznym i w państwach trzecich oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 3/2008 (Dz.U. L 317 z 4.11.2014, s. 56).

Artykuł 2

Warunki akredytacji agencji płatniczych

1. Jeżeli akredytowana jest więcej niż jedna agencja płatnicza, zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/2116, dane państwo członkowskie akredytuje jako jednostki koordynujące wydziały lub instytucje, które spełniają warunki określone w ust. 2 i kryteria, o których mowa w ust. 3 i 4. Dane państwo członkowskie decyduje, w drodze aktu prawnego na szczeblu ministerialnym, o akredytacji jednostki koordynującej, po upewnieniu się, że jej uregulowania administracyjne stanowią wystarczającą gwarancję, że jednostka ta jest zdolna do realizacji zadań, o których mowa w tym artykule.
2. Aby uzyskać akredytację, jednostka koordynująca zapewnia, że:
 - a) deklaracje skierowane do Komisji opierają się na informacjach z należyście sprawdzonych źródeł;
 - b) roczne sprawozdanie z realizacji celów, o którym mowa w art. 54 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/2116 i art. 134 rozporządzenia (UE) 2021/2115, jest objęte zakresem opinii, o której mowa w art. 12 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/2116, a jego przekazaniu towarzyszy deklaracja zarządcza dotycząca sporządzenia całego sprawozdania;
 - c) deklaracje skierowane do Komisji zostały należyście sprawdzone przed ich przekazaniem;
 - d) istnieje stosowna ścieżka audytu pozwalająca na wsparcie informacji przekazywanych Komisji;
 - e) zapis informacji otrzymanych i przekazanych jest przechowywany w bezpieczny sposób w formie elektronicznej.
3. Aby uzyskać akredytację, jednostka koordynująca posiada strukturę administracyjną oraz system kontroli wewnętrznej w odniesieniu do sporządzania rocznego sprawozdania z realizacji celów, który spełnia wymogi określone przez właściwy organ w odniesieniu do odpowiednich procedur, a w szczególności kryteria dotyczące informacji i komunikacji określone w załączniku II.
4. Państwa członkowskie mogą ustanowić dodatkowe kryteria w celu uwzględnienia wielkości, zakresu odpowiedzialności i innych szczególnych cech jednostki koordynującej.

Artykuł 3

Obowiązki agencji płatniczej w odniesieniu do interwencji publicznej

1. Agencje płatnicze, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/2116, zapewniają zarządzanie operacjami i kontrolę operacji związanych ze środkami interwencyjnymi dotyczącymi przechowywania publicznego, za które są odpowiedzialne, na warunkach określonych w załączniku III do niniejszego rozporządzenia oraz, w stosownych przypadkach, określonych przez sektorowe prawodawstwo rolne, w szczególności na podstawie minimalnego odsetka kontroli określonego we wspomnianym załączniku.

Agencje płatnicze mogą delegować swoje kompetencje w zakresie środków interwencji publicznej na rzecz agencji interwencyjnych, które spełniają warunki akredytacji ustanowione w pkt 1.D załącznika I do niniejszego rozporządzenia, bądź działać za pośrednictwem innych agencji płatniczych.

2. Agencje płatnicze lub agencje interwencyjne, bez uszczerbku dla ich ogólnej odpowiedzialności w zakresie przechowywania publicznego, mogą:
 - a) powierzyć zarządzanie określonymi środkami przechowywania publicznego osobom fizycznym lub prawnym zajmującym się przechowywaniem interwencyjnych produktów rolnych („podmioty przechowujące”);
 - b) delegować osoby fizyczne lub prawne do wykonania niektórych szczególnych zadań określonych w sektorowym prawodawstwie rolnym.

Jeśli agencje płatnicze powierzają zarządzanie podmiotom przechowującym, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), zarządzanie to jest realizowane w ramach umowy o przechowywanie w oparciu o obowiązki i zasady ogólne określone w załączniku IV.

3. Obowiązki agencji płatniczych w zakresie przechowywania publicznego są przede wszystkim następujące:
- prorowadzenie ewidencji zapasów i rachunków finansowych dla każdego z produktów podlegających środkowi interwencyjnemu związanemu z przechowywaniem publicznym na podstawie operacji zrealizowanych w okresie od dnia 1 października danego roku do dnia 30 września roku następnego, zwanym dalej „rokiem budżetowym”;
 - uaktualnianie wykazu podmiotów przechowujących, z którymi agencje płatnicze podpisały umowy przechowywania publicznego. Wykaz ten zawiera wyczerpujące dane umożliwiające dokładną identyfikację wszystkich miejsc przechowywania, ich pojemności, liczby magazynów, chłodni lub silosów, ich planów i schematów;
 - udostępnianie Komisji typowych umów stosowanych przy przechowywaniu publicznym, zasad dotyczących przejmowania produktów, ich przechowywania i wydawania z magazynów podmiotów przechowujących, jak również zasad dotyczących odpowiedzialności tych podmiotów;
 - prorowadzenie centralnej skomputeryzowanej ewidencji wszystkich zapasów, obejmującej wszystkie miejsca przechowywania, wszystkie produkty, wszystkie ilości i klasy poszczególnych produktów, z określeniem w każdym przypadku masy (w stosownych przypadkach, masy netto lub brutto) lub objętości;
 - dokonywanie, zgodnie z przepisami unijnymi i krajowymi, wszystkich operacji związanych z przechowywaniem, konserwacją, transportem lub transferem produktów podlegających zakupom interwencyjnym, bez uszczerbku dla odpowiedzialności własnej kupujących, innych organizacji płatniczych biorących udział w operacji lub osób upoważnionych w tym względzie;
 - przeprowadzanie w nieregularnych odstępach czasu i bez uprzedzenia w ciągu całego roku kontroli na miejscu w magazynach, w których przechowywane są produkty objęte interwencją. O ile nie zaszkodzi to celowi kontroli, możliwe jest wcześniejsze powiadomienie, które jest jednak ściśle ograniczone do minimalnego koniecznego okresu. Tego rodzaju powiadomienie nie wykracza poza 24 godziny, z wyjątkiem przypadków należycie uzasadnionych;
 - przeprowadzanie corocznej inwentaryzacji zgodnie z art. 4.

Jeżeli w danym państwie członkowskim zarządzanie rachunkami dotyczącymi przechowywania publicznego w odniesieniu do jednego lub kilku produktów zapewnione jest przez kilka agencji płatniczych, ewidencja zapasów i rachunki finansowe, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i d), są konsolidowane na poziomie państwa członkowskiego przed przekazaniem odpowiednich informacji do Komisji.

4. Agencje płatnicze zapewniają:

- odpowiednie przechowywanie produktów objętych unijnymi środkami interwencji, kontrolując ich jakość co najmniej raz w roku;
- kompletność zapasów interwencyjnych.

5. Agencje płatnicze informują niezwłocznie Komisję:

- jeśli wydłużenie okresu przechowywania produktu mogłoby spowodować obniżenie jego jakości;
- o stratach ilościowych lub obniżeniu jakości produktu na skutek klęsk żywiołowych.

Jeżeli mają zastosowanie sytuacje, o których mowa w akapicie pierwszym, Komisja podejmuje odpowiednią decyzję:

- w odniesieniu do sytuacji określonych w akapicie pierwszym lit. a) – zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w art. 229 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;
- w odniesieniu do sytuacji określonych w akapicie pierwszym lit. b) – zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w art. 102 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2021/2116;

6. Agencje płatnicze ponoszą skutki finansowe wynikające ze złego przechowywania produktu podlegającego unijnym środkom interwencyjnym, w szczególności z powodu niedostosowania metod przechowywania. Agencje ponoszą odpowiedzialność finansową w przypadku niedopełnienia swoich zobowiązań lub obowiązków, bez uszczerbku dla możliwości podjęcia działań przeciwko podmiotowi przechowującemu.

7. Agencja płatnicza w sposób ciągły udostępnia przedstawicielom Komisji oraz upoważnionym przez nią osobom, drogą elektroniczną lub w miejscu jej siedziby, rachunki dotyczące przechowywania publicznego oraz wszelkie dokumenty, umowy i pliki utworzone, bądź otrzymane w kontekście operacji związanych z interwencją.

Artykuł 4

Inwentaryzacja

1. W trakcie każdego roku budżetowego agencje płatnicze przeprowadzają inwentaryzację wszystkich produktów podlegających interwencji Unii.

Następnie porównują wyniki tej inwentaryzacji z danymi księgowymi. Księgowanie różnic stwierdzonych w ilościach oraz kwot wynikających z różnic jakościowych stwierdzonych w trakcie kontroli odbywa się zgodnie z przepisami przyjętymi na podstawie art. 47 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (UE) 2021/2116.

2. Do celów stosowania ust. 1 brakujące ilości wynikające ze standardowych operacji związanych z przechowywaniem publicznym podlegają granicom tolerancji wyznaczonym w załączniku V i odpowiadają różnicy między zapasem teoretycznym wynikającym z ujęcia księgowego zapasów a zapasem rzeczywistym ustalonym na podstawie inwentaryzacji przewidzianej w ust. 1 lub zapasem wykazany w księgach jako pozostający po wyczerpaniu zapasu rzeczywistego w magazynie.

ROZDZIAŁ II

Zarządzanie finansami

Artykuł 5

Nieprzestrzeganie najpóźniejszego terminu płatności

1. Płatności na rzecz beneficjenta dokonane po najpóźniejszym możliwym terminie płatności mogą zostać uznane za kwalifikowalne w okolicznościach i na warunkach określonych w ust. 2–6.

2. W przypadku gdy wydatki Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) na podstawie art. 5 ust. 2 lub wydatki Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) na podstawie art. 6 na interwencje, o których mowa w art. 65 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/2116, dokonane po terminie określonym w prawie Unii, są równe progowi 5 % lub mniej wydatków dokonanych przed upływem terminów odpowiednio dla EFRG i EFRROW, nie dokonuje się zmniejszenia płatności miesięcznych ani okresowych.

Jeżeli wydatki EFRG lub EFRROW dokonane po terminie określonym w prawie Unii odpowiednio dla EFRG i EFRROW przekraczają próg 5 %, wszystkie kolejne wydatki dokonane z opóźnieniem zostają zmniejszone zgodnie z następującymi zasadami:

a) wydatki EFRG:

- (i) wydatki dokonane w pierwszym miesiącu następującym po miesiącu, w którym upłynął termin płatności, zostają zmniejszone o 10 %;
- (ii) wydatki dokonane w drugim miesiącu następującym po miesiącu, w którym upłynął termin płatności, zostają zmniejszone o 25 %;
- (iii) wydatki dokonane w trzecim miesiącu następującym po miesiącu, w którym upłynął termin płatności, zostają zmniejszone o 45 %;
- (iv) wydatki dokonane w czwartym miesiącu następującym po miesiącu, w którym upłynął termin płatności, zostają zmniejszone o 70 %;
- (v) wydatki dokonane w terminie późniejszym niż w czwartym miesiącu następującym po miesiącu, w którym upłynął termin płatności, zostają zmniejszone o 100 %;

- b) wydatki EFRROW:
- (i) wydatki dokonane między dniem 1 lipca a dniem 15 października roku, w którym upłynął termin płatności, zostają zmniejszone o 25 %;
 - (ii) wydatki dokonane między dniem 16 października a dniem 31 grudnia roku, w którym upłynął termin płatności, zostają zmniejszone o 60 %;
 - (iii) wydatki dokonane po dniu 31 grudnia roku, w którym upłynął termin płatności, zostają zmniejszone o 100 %.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 stosuje się następujące warunki:
- a) jeżeli w przypadku wydatków na interwencje w formie płatności bezpośrednich lub wydatków EFRROW próg, o którym mowa w ust. 2 akapit pierwszy, nie został w pełni wykorzystany w odniesieniu do płatności dokonanych w odniesieniu do roku kalendarzowego N nie później niż dnia 15 października roku N + 1 w przypadku EFRG i nie później niż dnia 31 grudnia roku N + 1 w przypadku EFRROW, a pozostała część progu przekracza 2 %, zostaje ona zmniejszona do 2 %;
 - b) podczas roku budżetowego N+1 płatności na interwencje w formie płatności bezpośrednich, inne niż płatności przyznawane na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013 i (UE) nr 229/2013 w odniesieniu do lat kalendarzowych N-1 lub wcześniejszych, dokonane po upływie terminu płatności, będą kwalifikowalne do finansowania w ramach EFRG jedynie wówczas, gdy całkowita kwota płatności na interwencje w formie płatności bezpośrednich, które realizowane są w roku budżetowym N+1 – dostosowanych w stosownych przypadkach do kwot przed korektą przewidzianą w art. 17 rozporządzenia (UE) 2021/2116 – nie przekracza pułapu określonego w załączniku V do rozporządzenia (UE) 2021/2115 w odniesieniu do roku kalendarzowego N, zgodnie z art. 87 ust. 1 tego rozporządzenia;
 - c) wydatki przekraczające pułapy, o których mowa w lit. a) lub b), zostają zmniejszone o 100 %.

Kwoty zwrotów, o których mowa w art. 17 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2021/2116, nie są brane pod uwagę przy weryfikacji przestrzegania warunku określonego w niniejszym ustępie akapit pierwszy lit. b).

4. Jeżeli występują szczególne warunki w zarządzaniu przy niektórych interwencjach środkach lub jeżeli państwa członkowskie przedstawiają należyte uzasadnienie, Komisja stosuje inne okresy płatności, niż te określone w ust. 2 i 3, i/lub mniejsze zmniejszenie, bądź też wcale nie stosuje zmniejszenia.

Akapitu pierwszego nie stosuje się jednak w przypadku wydatków przekraczających pułap, o którym mowa w ust. 3 akapit pierwszy lit. b).

5. Kontrole przestrzegania terminu płatności przeprowadza się raz w każdym roku budżetowym w odniesieniu do wydatków poniesionych do dnia 15 października.

Wszelkie przekroczenia terminów płatności są najpóźniej brane pod uwagę w decyzji w sprawie rozliczenia rachunków, o której mowa w art. 53 rozporządzenia (UE) 2021/2116.

6. Zmniejszenia, o których mowa w niniejszym artykule, stosuje się bez uszczerbku dla późniejszych decyzji w sprawie rocznego rozliczenia z realizacji celów, o których mowa w art. 54 rozporządzenia (UE) 2021/2116 oraz procedury rozliczenia zgodności, o której mowa w art. 55 tego rozporządzenia.

Artykuł 6

Nieprzestrzeganie najwcześniejszego terminu płatności

W odniesieniu do wydatków EFRG, jeżeli państwa członkowskie mają prawo wypłacania zaliczek do pewnej określonej kwoty maksymalnej przed najwcześniejszym terminem płatności określonym w prawie Unii, te wydatki uznaje się za wydatki kwalifikujące się do finansowania przez Unię. Wszelkie wydatki poniesione powyżej tej maksymalnej kwoty nie kwalifikują się do finansowania przez Unię, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków, w których występują szczególne warunki zarządzania w odniesieniu do niektórych interwencji lub środków lub gdy państwa członkowskie przedstawiają uzasadnione powody. W takich przypadkach wydatki przekraczające maksymalną kwotę kwalifikującą się do finansowania przez Unię z zastrzeżeniem zmniejszenia o 10 %.

Odpowiednie zmniejszenie jest najpóźniej brane pod uwagę w decyzji w sprawie rozliczenia rachunków, o której mowa w art. 53 rozporządzenia (UE) 2021/2116.

Artykuł 7

Kompensata ze strony agencji płatniczych

1. W związku ze swoją decyzją dotyczącą płatności miesięcznych podjętą zgodnie z art. 21 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2021/2116, Komisja określa saldo wydatków zadeklarowanych przez każde państwo członkowskie w deklaracjach miesięcznych, pomniejszone o kwotę dochodów przeznaczonych na określony cel, włączonych przez wspomniane państwo członkowskie do jego deklaracji wydatków. Kompensatę tę traktuje się jako odpowiednie dochody.

Środki na zobowiązania i środki na płatności wynikające z dochodów przeznaczonych na określony cel są otwarte od chwili przeznaczenia tych dochodów na odpowiednie linie budżetowe.

2. Jeżeli kwoty, o których mowa w art. 45 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2021/2116, zostały wstrzymane przed płatnością danej pomocy w wyniku nieprawidłowości lub zaniedbań, to są one odliczane od odpowiedniej kwoty wydatków.

3. Kwoty wkładów EFRROW odzyskane od beneficjentów w ramach planu strategicznego WPR danego państwa członkowskiego – w każdym okresie referencyjnym – są odliczane od kwoty do wypłacenia przez EFRROW w deklaracji wydatków za ten okres.

4. Kwoty większe lub mniejsze wynikające, w stosownych przypadkach, z rocznego rozliczenia finansowego, które to kwoty mogą być ponownie wykorzystane w ramach EFRROW, dodaje się lub odejmuje od kwoty wkładu EFRROW w chwili sporządzenia pierwszej deklaracji po podjęciu decyzji w sprawie rozliczenia rachunków.

5. Pomoc finansowa EFRG stanowi równowartość wydatków obliczonych na podstawie informacji przekazanych przez agencję płatniczą, pomniejszonych o wszelkie dochody wynikające z zastosowania środka interwencyjnego, zatwierdzonych za pomocą wdrożonego przez Komisję systemu informatycznego i ujętych przez agencję płatniczą w deklaracji wydatków.

Artykuł 8

Opóźnione przyjęcie budżetu Unii

1. Jeżeli budżet Unii nie został przyjęty na początku roku budżetowego, płatności miesięczne, o których mowa w art. 21 rozporządzenia (UE) 2021/2116 oraz płatności okresowe, o których mowa w art. 32 tego rozporządzenia, przyznaje się proporcjonalnie do zatwierdzonych środków w poszczególnych rozdziałach zgodnie z wartością procentową deklaracji wydatków złożonych przez państwa członkowskie, odpowiednio w odniesieniu do EFRG i do EFRROW, oraz w ramach limitów ustanowionych w art. 16 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046.

Komisja bierze pod uwagę saldo należności niezwróconych państwom członkowskim przy dokonywaniu późniejszych płatności.

2. W odniesieniu do EFRROW, jeżeli budżet Unii nie został przyjęty na początku roku budżetowego w odniesieniu do zobowiązań budżetowych, o których mowa w art. 29 rozporządzenia (UE) 2021/2116, pierwsze roczne raty po przyjęciu planów strategicznych WPR państw członkowskich są zgodne z porządkiem przyjmowania tych planów. Po wyczerpaniu odpowiednich zobowiązań, zobowiązania budżetowe odnoszące się do kolejnych rocznych rat są realizowane zgodnie z kolejnością przyjęcia planów strategicznych WPR państw członkowskich. Jeżeli dostępne środki na zobowiązania są ograniczone, Komisja może podejmować częściowe roczne zobowiązania w odniesieniu do planów strategicznych WPR państw członkowskich. Zobowiązania dotyczące pozostałego salda w odniesieniu do tych planów zostają zaciągnięte dopiero po udostępnieniu dodatkowych środków na zobowiązania.

Artykuł 9

Odroczenie płatności miesięcznych

Komisja może odroczyć płatności miesięczne, o których mowa w art. 21 rozporządzenia (UE) 2021/2116, wypłacane na rzecz państw członkowskich, jeśli informacje, o których mowa w art. 90 ust. 1 lit. c) pkt (i) i (ii) tego rozporządzenia, zostaną dostarczone z opóźnieniem lub zawierają rozbieżności wymagające dodatkowej weryfikacji. Komisja informuje zainteresowane państwa członkowskie w stosownym terminie o zamiarze odroczenia płatności.

*Artykuł 10***Zawieszenie płatności w związku z rocznym rozliczeniem**

1. W przypadku gdy Komisja zawiesza płatności miesięczne, o których mowa w art. 21 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2021/2116, zgodnie z art. 40 ust. 1 akapit pierwszy tego rozporządzenia, stosuje się następujące stawki zawieszenia płatności:
 - a) jeżeli państwo członkowskie nie przedłoży dokumentów, o których mowa w art. 9 ust. 3 i art. 12 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/2116, do dnia 1 marca – 1 % całkowitej kwoty płatności miesięcznych, o których mowa w art. 21 ust. 3 tego rozporządzenia;
 - b) jeżeli państwo członkowskie nie przedłoży dokumentów, o których mowa w art. 9 ust. 3 i art. 12 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/2116, do dnia 1 kwietnia – 1,5 % całkowitej kwoty płatności miesięcznych, o których mowa w art. 21 ust. 3 tego rozporządzenia.
2. Zawieszenie zostaje zniesione po przedłożeniu wszystkich stosownych dokumentów, o których mowa w art. 9 ust. 3 i art. 12 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/2116.

*Artykuł 11***Zawieszenie płatności w związku z rozliczeniem z realizacji celów**

1. W przypadku gdy Komisja zawiesza płatności miesięczne, o których mowa w art. 21 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2021/2116, lub płatności okresowe, o których mowa w art. 32 tego rozporządzenia, na podstawie art. 40 ust. 2 tego rozporządzenia w następstwie rozliczenia z realizacji celów, o którym mowa w art. 54 rozporządzenia (UE) 2021/2116, stawka zawieszenia odpowiada różnicy między stopą zmniejszenia stosowaną zgodnie z art. 54 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/2116 a 50 punktami procentowymi, pomnożonej przez 2. Stosowana stawka zawieszenia nie może być niższa niż 10 %.
2. Zawieszenia, o których mowa w ust. 1, pozostają bez uszczerbku dla art. 53 i 55 rozporządzenia (UE) 2021/2116.

*Artykuł 12***Kurs walutowy mający zastosowanie przy sporządzaniu deklaracji wydatków**

1. Zgodnie z art. 94 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2021/2116 w przypadku EFRG podczas sporządzania deklaracji wydatków państwa członkowskie nienależące do strefy euro stosują ten sam kurs walutowy co kurs, który zastosowały w chwili dokonywania płatności na rzecz beneficjentów lub otrzymania dochodów, zgodnie z rozdziałem V niniejszego rozporządzenia i sektorowym prawodawstwem rolnym.
2. W przypadku EFRROW, podczas sporządzania deklaracji wydatków państwa członkowskie nienależące do strefy euro stosują – w odniesieniu do każdej operacji płatności lub odzyskania – przedostatni kurs walutowy ustalony przez Europejski Bank Centralny sprzed miesiąca, w którym operacje zapisano w księgach agencji płatniczej.
3. W odniesieniu do decyzji w sprawie rozliczenia rachunków, o których mowa w art. 53 i 54 rozporządzenia (UE) 2021/2116, oraz procedury rozliczenia zgodności, o której mowa w art. 55 tego rozporządzenia, stosuje się pierwszy kurs wymiany ustalony przez Europejski Bank Centralny po dacie przyjęcia aktów wykonawczych w sprawie rozliczenia rachunków.
4. W innych przypadkach niż przypadki określone w ust. 1, 2 i 3, oraz w przypadku operacji, dla których w przepisach Unii nie jest określony termin operacyjny, kurs wymiany walut stosowany w odniesieniu do państw nienależących do strefy euro jest przedostatnim kursem wymiany walut ustanowionym przez Europejski Bank Centralny przed miesiącem, w odniesieniu do którego wydatki i dochody przeznaczone na określony cel zostały zadeklarowane.

ROZDZIAŁ III

Rozliczenie rachunków i inne kontrole

Artykuł 13

Kryteria i metody stosowania zmniejszeń w ramach rozliczania z realizacji celów

1. Do celów przyjęcia decyzji na podstawie art. 54 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/2116 w sprawie kwot, o które ma zostać zmniejszone finansowanie unijne, Komisja ocenia roczne wydatki zadeklarowane przez państwo członkowskie na interwencję pod kątem odpowiadających im produktów zgłoszonych w rocznym sprawozdaniu z realizacji celów, o którym mowa w art. 54 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/2116, przedłożonym zgodnie z art. 9 ust. 3 akapit pierwszy lit. b) i art. 10 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia oraz art. 134 rozporządzenia (UE) 2021/2115.

2. W przypadku gdy zadeklarowane wydatki nie mają odpowiadających im produktów w danym roku budżetowym i jeżeli takie odchylenia w odniesieniu do produktów i zrealizowanych kwot jednostkowych nie zostały wcześniej wyjaśnione przez państwo członkowskie zgodnie z art. 134 ust. 5–9 rozporządzenia (UE) 2021/2115 w rocznym sprawozdaniu z realizacji celów lub jeżeli uzasadnienia tych odstępstw są niewystarczające, państwo członkowskie przedstawia dalsze uzasadnienia w terminach określonych przez Komisję. Uzasadnienia obejmują zadeklarowane wydatki, które nie mają odpowiadających im produktów w danym roku budżetowym.

3. Uzasadnienie, które ma przedstawić państwo członkowskie, obejmuje istotne informacje wyjaśniające odchylenie na poziomie kwoty jednostkowej i dany okres. Zawiera ono informacje ilościowe, a także, w razie potrzeby, wyjaśnienia o charakterze jakościowym.

Państwo członkowskie przedstawia również wyjaśnienia dotyczące zakresu i skutków działań naprawczych, które zostały podjęte w celu zaradzenia odchyleniu i zapobieżenia jego ponownemu wystąpieniu.

W przypadku gdy państwo członkowskie nie może przedstawić uzasadnienia w odniesieniu do odstępstw zgodnie z ust. 2, może przedstawić uzasadnienie dla części odchyleń.

4. W przypadku gdy państwo członkowskie nie przedstawi należycie uzasadnionych przyczyn odchyleń lub jeżeli Komisja uzna je za niewystarczające zgodnie z ust. 2 i 3, lub jeżeli uzasadnienia obejmują jedynie część odchyleń, Komisja zmniejsza odpowiednie kwoty z finansowania unijnego. Komisja powiadamia państwo członkowskie o swojej opinii w odrębnym komunikacie.

5. Zmniejszenia, o których mowa w niniejszym artykule, stosuje się bez uszczerbku dla późniejszych decyzji w sprawie kontroli zgodności rozliczeń, o których mowa w art. 55 rozporządzenia (UE) 2021/2116.

Artykuł 14

Kryteria i metody stosowania korekt w ramach procedury rozliczenia zgodności w odniesieniu do wydatków nieobjętych zakresem rozporządzenia (UE) 2021/2115 lub płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny i wsparcia z tytułu przejścia na wcześniejszą emeryturę

1. Dla celów przyjęcia zgodnie z art. 55 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/2116 decyzji w sprawie kwot, które mają być wyłączone z finansowania unijnego, Komisja dokonuje rozróżnienia pomiędzy kwotami uznanymi za kwoty nienależnie wypłacone lub częściami tych kwot a kwotami ustalonymi w drodze zastosowania korekt ekstrapolowanych lub ryczałtowych.

W celu określenia kwot, które mogą zostać wyłączone z finansowania unijnego, w przypadku stwierdzenia, że wydatki nieobjęte zakresem rozporządzenia (UE) 2021/2115 w przypadku płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny i wsparcia z tytułu przejścia na wcześniejszą emeryturę na podstawie, odpowiednio, tytułu III rozdział II sekcja 3 podsekcja 2 i art. 155 ust. 2 tego rozporządzenia nie zostały poniesione zgodnie z prawem Unii, Komisja wykorzystuje swoje własne ustalenia i bierze pod uwagę informacje udostępnione przez państwa członkowskie w trakcie procedury kontroli zgodności rozliczeń przeprowadzonej zgodnie z art. 55 rozporządzenia (UE) 2021/2116.

2. Komisja podejmuje decyzję o wyłączeniu w oparciu o zidentyfikowanie kwot nienależnie wypłaconych, wyłącznie jeżeli kwoty te można zidentyfikować przy proporcjonalnym wysiłku. Jeżeli Komisja nie może zidentyfikować kwot nienależnie wypłaconych przy proporcjonalnym wysiłku, państwa członkowskie mogą, w terminie ustalonym przez Komisję w trakcie procedury kontroli zgodności rozliczeń, przedstawić dane dotyczące weryfikacji tych kwot na podstawie kontroli wszystkich indywidualnych przypadków, których dana nieprawidłowość może potencjalnie dotyczyć. Weryfikacja obejmuje wszystkie wydatki poniesione z naruszeniem mających zastosowanie przepisów i obciążające budżet Unii. Przedstawione dane muszą obejmować wszystkie poszczególne kwoty, które są niekwalifikowalne z powodu danej nieprawidłowości.

3. Jeżeli zgodnie z ust. 2 nie można zidentyfikować kwot nienależnie wypłaconych, Komisja może określić kwoty, które mają zostać wyłączone przez zastosowanie korekt ekstrapolowanych. Aby umożliwić Komisji określenie przedmiotowych kwot, państwa członkowskie mogą przedłożyć, w terminie przewidzianym przez Komisję w trakcie procedury kontroli zgodności rozliczeń, obliczenie kwoty podlegającej wyłączeniu z finansowania unijnego poprzez ekstrapolację na podstawie metod statystycznych wyników kontroli przeprowadzonych na reprezentatywnej próbie tych przypadków. Próba pochodzi z populacji, w której można w uzasadniony sposób spodziewać się tej samej nieprawidłowości.

4. W celu uwzględnienia wyników obliczeń przedłożonych przez państwa członkowskie, o których mowa w ust. 2 i 3, Komisja ma prawo:

- a) ocenić metody wykorzystane do obliczenia lub ekstrapolacji, które powinny zostać wyraźnie opisane przez państwa członkowskie;
- b) sprawdzić reprezentatywność próby, o której mowa w ust. 3;
- c) sprawdzić przedłożone jej treści i wyniki obliczeń lub ekstrapolacji;
- d) uzyskać wystarczające i stosowne dowody kontroli dotyczące danych podstawowych.

5. Stosując korekty ekstrapolowane przewidziane w ust. 3, państwa członkowskie mogą w kontekście swojego audytu przewidzianego w art. 12 rozporządzenia (UE) 2021/2116 wykorzystywać dane statystyczne agencji płatniczych dotyczące kontroli, potwierdzone przez jednostkę certyfikującą, lub dokonaną przez tę jednostkę ocenę poziomu błędu, pod następującymi warunkami:

- a) Komisja jest zadowolona z działań realizowanych przez jednostki certyfikujące zarówno w zakresie strategii audytu, jak i treści, zakresu i jakości rzeczywistych prac audytowych;
- b) zakres prac jednostek certyfikujących jest zgodny z zakresem danego postępowania w sprawie kontroli zgodności rozliczeń, w szczególności w odniesieniu do środków lub systemów;
- c) kwota wszelkich kar, które należało zastosować, została uwzględniona w ocenach.

6. Jeżeli nie zostały spełnione warunki określenia kwot, które mają zostać wyłączone z finansowania Unii, o których mowa w ust. 2 i 3, lub charakter przypadku sprawia, że nie można określić kwot, które mają zostać wyłączone na podstawie tych ustępów, Komisja stosuje stawki ryczałtowe korekty finansowej, uwzględniając charakter i wagę naruszenia oraz własną ocenę ryzyka poniesienia straty finansowej przez budżet Unii.

Poziom stawki ryczałtowej korekty finansowej wyznacza się z uwzględnieniem w szczególności rodzaju zidentyfikowanej niezgodności. W tym celu niedociągnięcia w systemie kontroli zostają podzielone na odnoszące się do kluczowych i do pomocniczych mechanizmów kontroli, w następujący sposób:

- a) kluczowe mechanizmy kontroli to kontrole bezpośrednie i administracyjne niezbędne do ustalenia kwalifikowalności pomocy oraz odnośnego stosowania zmniejszeń i kar;
- b) pomocnicze mechanizmy kontroli to wszystkie inne czynności administracyjne niezbędne do prawidłowego rozpatrzenia wniosków.

Jeżeli w ramach jednej procedury kontroli zgodności rozliczeń ustalone zostaną różne niezgodności, które pojedynczo powodowałyby różne stawki ryczałtowe korekty finansowej, stosuje się wyłącznie najwyższy poziom stawki ryczałtowej.

7. Przy ustalaniu poziomu stawek ryczałtowych korekty finansowej Komisja może w szczególności wziąć pod uwagę co najmniej jedną z następujących okoliczności, świadczących o większej wadze niedociągnięć wskazujących na większe ryzyko straty dla budżetu Unii:

- a) co najmniej jeden kluczowy mechanizm kontroli nie jest stosowany lub jest stosowany na tyle nieprawidłowo lub nieregularnie, że uznaje się go za nieefektywny, jeśli chodzi o określanie kwalifikowalności wniosku lub zapobieganie nieprawidłowościom;
- b) wykryto co najmniej trzy niedociągnięcia w odniesieniu do tego samego systemu kontroli;
- c) dane państwo członkowskie nie stosuje systemu kontroli lub stosowanie takie ma poważne wady oraz istnieją dowody na poważne nieprawidłowości i zaniedbania w przeciwdziałaniu nieprawidłowościom lub oszustwom;
- d) podobne niedociągnięcia w tym samym sektorze są wykrywane w państwie członkowskim w trakcie postępowania wyjaśniającego, w ramach którego zostały one najpierw wykryte i zgłoszone państwu członkowskiemu, z uwzględnieniem środków naprawczych lub kompensacyjnych już podjętych przez dane państwo członkowskie.

8. Jeżeli państwo członkowskie przedstawia pewne obiektywne elementy, które nie spełniają warunków określonych w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, z których jednak wynika, że maksymalna strata dla EFRG i EFRROW jest ograniczona do kwoty niższej od tej, która wynikałaby z zastosowania proponowanej stawki ryczałtowej, Komisja stosuje tę niższą stawkę ryczałtową, aby określić kwoty, które mają zostać wyłączone z finansowania unijnego zgodnie z art. 55 rozporządzenia (UE) 2021/2116.

9. Kwoty faktycznie odzyskane od beneficjentów i przekazane na rzecz EFRG i EFRROW przed odpowiednią datą, jaką ustali Komisja w trakcie procedury kontroli zgodności rozliczeń, odlicza się od kwoty, którą Komisja postanawia wyłączyć z finansowania unijnego na podstawie art. 55 rozporządzenia (UE) 2021/2116.

Artykuł 15

Kryteria i metody stosowania korekt w ramach procedury rozliczania zgodności wydatków objętych zakresem rozporządzenia (UE) 2021/2115

1. Do celów przyjęcia na podstawie art. 55 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/2116 decyzji w sprawie kwot, które mają zostać wyłączone z finansowania unijnego, Komisja wykorzystuje własne ustalenia i uwzględnia informacje udostępnione przez państwa członkowskie w trakcie procedury rozliczenia zgodności przeprowadzonej zgodnie z art. 55 ust. 3 tego rozporządzenia. Kwota, która ma zostać wyłączona z finansowania unijnego, w jak największym stopniu odpowiada rzeczywistej stracie finansowej lub ryzyku dla budżetu Unii.

2. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że wydatki nie zostały dokonane zgodnie z prawem Unii, Komisja może określić kwoty, które mają zostać wyłączone, stosując stawki ryczałtowe korekty finansowej, w których uwzględnia charakter i wagę naruszenia oraz własne oszacowanie ryzyka wystąpienia szkody finansowej poniesionej przez Unię.

Poziom stawki ryczałtowej korekty finansowej wyznacza się z uwzględnieniem w szczególności rodzaju zidentyfikowanego poważnego niedociągnięcia. W tym celu uwzględnia się elementy systemów zarządzania, których dotyczą poważne niedociągnięcia.

Jeżeli w ramach jednej procedury rozliczenia zgodności ustalone zostaną różne poważne niedociągnięcia, które pojedynczo powodowałyby różne stawki ryczałtowe korekty finansowej, stosuje się wyłącznie najwyższy poziom stawki ryczałtowej.

3. Przy ustalaniu poziomu korekt ryczałtowych Komisja może w szczególności wziąć pod uwagę co najmniej jedną z następujących okoliczności, świadczących o większej wadze niedociągnięć wskazujących na większe ryzyko straty dla budżetu Unii:

- a) poważne niedociągnięcia w co najmniej jednym z elementów systemów zarządzania;
- b) dane państwo członkowskie nie stosuje systemu kontroli oraz istnieją dowody na poważne nieprawidłowości i zaniedbania w przeciwdziałaniu nieprawidłowościom lub oszustwom;

c) podobne niedociągnięcia w tym samym sektorze są wykrywane w państwie członkowskim w trakcie postępowania wyjaśniającego, w ramach którego zostały one najpierw wykryte i zgłoszone państwu członkowskiemu, z uwzględnieniem środków naprawczych lub kompensacyjnych już podjętych przez dane państwo członkowskie.

4. Jeżeli państwo członkowskie wykaże, że maksymalna strata dla EFRG i EFRROW jest ograniczona do kwoty niższej niż ta, która wynikałaby z zastosowania proponowanej stawki ryczałtowej, można zastosować niższą stawkę ryczałtową lub Komisja może wykorzystać ocenę systemów zarządzania dokonaną przez jednostkę certyfikującą w kontekście jej audytu, o którym mowa w art. 12 rozporządzenia (UE) 2021/2116, w celu określenia kwot, które mają zostać wyłączone z finansowania unijnego w trakcie procedury rozliczenia zgodności, o której mowa w art. 55 tego rozporządzenia.

5. W stosownych przypadkach, państwa członkowskie mogą, w terminie ustalonym przez Komisję w trakcie procedury rozliczenia zgodności, przedstawić dane dotyczące weryfikacji tych kwot na podstawie kontroli wszystkich indywidualnych przypadków, których dana nieprawidłowość może potencjalnie dotyczyć. Weryfikacja obejmuje wszystkie wydatki poniesione z naruszeniem przepisów Unii i obciążające jej budżet. Przedstawione dane muszą obejmować wszystkie poszczególne kwoty, które są niekwalifikowalne z powodu danej niezgodności z przepisami Unii. Alternatywnie państwa członkowskie mogą przedstawić ocenę ryzyka na podstawie statystycznie poprawnej i reprezentatywnej próby populacji dotkniętej niedociągnięciem, pod warunkiem że państwa członkowskie nie mogą obliczyć kwot nienależnie wypłaconych przy proporcjonalnym wysiłku. Jednostka certyfikująca potwierdza ocenę niedociągnięcia dokonaną przez państwo członkowskie.

6. W celu uwzględnienia wyników przedstawionych przez państwa członkowskie, o których mowa w ust. 5, Komisja ocenia metodę, treść i wyniki przedłożonej weryfikacji lub ekstrapolacji. Jeżeli Komisja jest usatysfakcjonowana przedstawioną metodą, treścią i wynikami weryfikacji lub ekstrapolacji, wykorzystuje ona wyniki przedłożone przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 5 w celu określenia kwot, które mają zostać wyłączone z finansowania unijnego na podstawie art. 55 rozporządzenia (UE) 2021/2116.

7. Kwoty faktycznie odzyskane od beneficjentów i przekazane na rzecz EFRG i EFRROW przed odpowiednią datą, jaką ustali Komisja w trakcie procedury rozliczenia zgodności, odlicza się od kwoty, którą Komisja postanawia wyłączyć z finansowania unijnego na podstawie art. 55 rozporządzenia (UE) 2021/2116.

TYTUŁ IV

Zabezpieczenia

Sekcja 1

Zakres stosowania i zastosowanie terminów

Artykuł 16

Zakres

Niniejszy rozdział ma zastosowanie we wszystkich przypadkach, w których w ramach sektorowego prawodawstwa rolnego przewiduje się zabezpieczenie, bez względu na to, czy użyto w nich konkretnego terminu „zabezpieczenie”.

Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do zabezpieczeń złożonych w celu zapewnienia płatności należności celnych przywozowych i wywozowych określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

*Artykuł 17***Terminy stosowane w niniejszym rozdziale**

Do celów niniejszego rozdziału:

- a) „właściwy organ” jest to strona upoważniona do przyjęcia zabezpieczenia lub strona upoważniona do podjęcia decyzji w myśl odpowiedniego rozporządzenia, czy zabezpieczenie ma być zwolnione, czy też ma ulec przepadkowi;
- b) „zabezpieczenie zbiorcze” jest to zabezpieczenie udostępnione właściwemu organowi w celu zapewnienia, że spełnione zostanie więcej niż jedno zobowiązanie.
- c) „odpowiednia część kwoty zabezpieczonej” jest to część sumy zabezpieczonej odpowiadająca ilości, dla której naruszono zobowiązanie.

*Sekcja 2***Wymóg zabezpieczenia***Artykuł 18***Strona odpowiedzialna**

Zabezpieczenie jest przekazywane przez stronę lub w imieniu strony odpowiedzialnej za wypłacenie należnej kwoty pieniężnej, w przypadku gdy zobowiązanie nie zostanie spełnione.

*Artykuł 19***Odstąpienie od wymogu złożenia zabezpieczenia**

1. Właściwy organ może odstąpić od wymogu złożenia zabezpieczenia, gdy strona odpowiedzialna za spełnienie zobowiązania jest:
 - a) jednostką publiczną odpowiedzialną za wykonywanie obowiązków władz publicznych lub
 - b) jednostką prywatną pełniącą obowiązki, o których mowa w lit. a), pod nadzorem państwa.
2. Właściwy organ może odstąpić od wymogu złożenia zabezpieczenia, gdy wartość zabezpieczanej sumy jest mniejsza niż 500 EUR. W takim przypadku zainteresowana strona składa pisemne zobowiązanie, że – jeżeli odpowiednie zobowiązanie nie zostanie spełnione – uiszczy kwotę równą zabezpieczeniu, od którego odstąpiono.

Przy stosowaniu pierwszego akapitu wartość zabezpieczenia zostanie tak obliczona, aby obejmować wszystkie istotne zobowiązania powiązane z tą samą operacją.

*Artykuł 20***Warunki mające zastosowanie do zabezpieczeń**

1. Właściwy organ nie przyjmuje zabezpieczenia, które uważa za nieodpowiednie, niewystarczające albo niezapewniające pokrycia na dostatecznie długi okres lub wymaga jego zamiany.
2. W przypadku zdeponowania gotówki drogą transferu nie jest ona traktowana jako zabezpieczenie, dopóki właściwy organ nie upewni się, że kwota ta znajduje się w jego dyspozycji.
3. Czek na kwotę, której płatność jest zagwarantowana przez instytucję finansową uznaną w tym celu przez państwo członkowskie odpowiednie dla właściwego organu, jest traktowany jak depozyt gotówkowy. Właściwy organ nie musi składać takiego czeku do realizacji, dopóki nie nadejdzie ostateczny termin jego realizacji.

Czek innego rodzaju niż ten, o którym mowa w akapicie pierwszym, stanowi zabezpieczenie jedynie wówczas, gdy właściwy organ stwierdzi, że dysponuje kwotą podaną na czeku.

4. Wszelkie koszty naliczane przez instytucję finansową są ponoszone przez stronę składającą zabezpieczenie
5. Strona składająca zabezpieczenie w postaci depozytu gotówkowego nie otrzymuje żadnych odsetek.

Artykuł 21

Stosowanie euro

1. Zabezpieczenia wyraża się w euro.
2. Jeżeli zabezpieczenie zostanie zatwierdzone w państwie członkowskim nienależącym do strefy euro, kwota zabezpieczenia wyrażona w euro zostaje przeliczona na mającą zastosowanie walutę krajową zgodnie z rozdziałem V. Zobowiązanie odpowiadające zabezpieczeniu i kwota, która mogłaby ewentualnie zostać zatrzymana w przypadku nieprawidłowości lub naruszenia, zostają ustalone w euro.

Artykuł 22

Poręczyciel

1. Poręczyciel posiada miejsce zameldowania lub prowadzi działalność gospodarczą na terytorium Unii i zgodnie z postanowieniami Traktatu dotyczącymi swobody świadczenia usług jest zatwierdzany przez właściwy organ państwa członkowskiego, w którym zabezpieczenie jest składane. Poręczyciel jest związany gwarancją wystawioną na piśmie.
2. Pisemna gwarancja zawiera co najmniej następujące informacje:
 - a) zobowiązanie lub, w przypadku zabezpieczenia zbiorczego, rodzaje zobowiązań, wypełnienie których gwarantuje ona płatnością odpowiedniej kwoty pieniędzy;
 - b) maksymalne zobowiązanie finansowe, które poręczyciel akceptuje;
 - c) potwierdzenie, że poręczyciel podejmuje się solidarnie ze stroną odpowiedzialną za wywiązanie się ze zobowiązań zapłacić, w ciągu 30 dni od żądania ze strony właściwego organu, dowolną kwotę w ramach gwarancji należnej z chwilą powiadomienia o przypadku gwarancji.
3. W przypadku gdy udzielono już pisemnego zabezpieczenia zbiorczego, właściwy organ ustala odpowiednią procedurę, na podstawie której całe zabezpieczenie lub jego część są przypisane określonym zobowiązaniom.

Artykuł 23

Stosowanie siły wyższej

Każda osoba odpowiedzialna za realizację zobowiązania objętego zabezpieczeniem, utrzymująca, że nieprzestrzeganie zobowiązania spowodowane jest działaniem siły wyższej, udowadnia właściwym organom w sposób je zadowalający, że miało miejsce działanie siły wyższej. Jeżeli właściwy organ uzna działanie siły wyższej, zobowiązanie wygasa wyłącznie do celów zwrotu zabezpieczenia.

Sekcja 3

Zwolnienie i przypadek zabezpieczeń innych niż te, o których mowa w sekcji 4

Artykuł 24

Przypadek zabezpieczeń

1. Zobowiązanie, o którym mowa w art. 64 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/2116, jest wymogiem podjęcia lub zaniechania działania, o zasadniczym znaczeniu dla celów rozporządzenia nakładającego ten wymóg.
2. Jeżeli zobowiązanie nie zostanie wypełnione i nie wyznaczono żadnego terminu na jego wypełnienie, zabezpieczenie ulega przypadkowi, kiedy właściwy organ stwierdzi, że zobowiązanie to nie zostało wypełnione.

3. Jeżeli wyznaczono termin na wypełnienie zobowiązania, a zostało ono wypełnione dopiero po tym terminie, zabezpieczenie ulega przypadkowi.

W takim przypadku zabezpieczenie ulega przypadkowi w wysokości 10 % natychmiast, a do pozostałej kwoty stosuje się dodatkowy odsetek w wysokości:

- a) 2 % za każdy kalendarzowy dzień przekroczenia terminu, jeżeli zobowiązanie dotyczy przywozu produktów do państwa trzeciego;
- b) 5 % za każdy kalendarzowy dzień przekroczenia terminu, jeżeli zobowiązanie dotyczy opuszczenia przez produkty obszaru celnego Unii.

4. Jeżeli zobowiązanie zostanie wypełnione w terminie, a dowód jego wypełnienia należy przedstawić w ustalonym terminie, zabezpieczenie dotyczące tego zobowiązania ulega przypadkowi za każdy dzień kalendarzowy przekraczający ten termin, według wzoru $0,2 \times \text{ustalony termin w dniach}$ i z uwzględnieniem art. 27.

Jeżeli dowód, o którym mowa w akapicie pierwszym, polega na złożeniu wykorzystanego lub wygasłego pozwolenia na przywóz lub wywóz, kwota zabezpieczenia, która ma podlegać przypadkowi, wynosi 15 %, jeżeli dowód ten zostanie złożony po terminie, o którym mowa w akapicie pierwszym, ale najpóźniej w 730. dniu kalendarzowym po upływie daty ważności pozwolenia. Po upływie 730 dni kalendarzowych pozostała kwota zabezpieczenia ulega przypadkowi w całości.

5. Kwota zabezpieczenia ulegająca przypadkowi jest zaokrąglana do pierwszej niższej kwoty wyrażonej w pełnym EUR lub stosowanej walucie krajowej.

Artykuł 25

Zwrot zabezpieczeń

1. Po przedstawieniu dowodów – określonych w szczegółowych przepisach unijnych – świadczących, że zobowiązanie zostało wypełnione, lub po częściowym przypadku zabezpieczenia zgodnie z art. 64 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/2116 i art. 24 niniejszego rozporządzenia, pozostała kwota zabezpieczenia zostaje niezwłocznie zwolniona.

2. Na żądanie zabezpieczenie jest częściowo zwalniane w przypadku dostarczenia stosownego dowodu dotyczącego części ilości produktu, pod warunkiem że część ta nie jest mniejsza niż jakkolwiek minimalna ilość podana w rozporządzeniu wymagającym zabezpieczenia, a w razie braku takiego – jak określiło państwo członkowskie.

3. W przypadku gdy nie został ustalony termin na przedstawienie dowodu potrzebnego do zwolnienia zabezpieczenia, termin ten wynosi 365 dni kalendarzowych, licząc od terminu ustalonego do wypełnienia zobowiązania, dla którego złożono zabezpieczenie. W przypadku gdy nie wyznaczono terminu na wypełnienie zobowiązania, w odniesieniu do którego złożono zabezpieczenie, termin na przedstawienie dowodów niezbędnych do zwolnienia zabezpieczonej kwoty wynosi 365 dni kalendarzowych od dnia, w którym wszystkie zobowiązania zostały wypełnione.

Termin ustanowiony w akapicie pierwszym nie przekracza 1 095 dni kalendarzowych, licząc od momentu przypisania zabezpieczenia do określonego zobowiązania.

Artykuł 26

Progi

1. Łączna kwota podlegająca przypadkowi nie przekracza 100 % odpowiedniej części zabezpieczonej kwoty.

2. Właściwy organ może zaniechać wymogu przypadku kwoty o wartości niższej niż 100 EUR, pod warunkiem że dla porównywalnych przypadków istnieją podobne krajowe przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne.

Sekcja 4

Zabezpieczenia w odniesieniu do zaliczek

Artykuł 27

Zakres

Niniejsza sekcja ma zastosowanie w przypadkach, w których szczególne przepisy Unii, inne niż przepisy dotyczące interwencji sektorowych, przewidują, że pewna kwota może być wypłacona zaliczkowo przed wypełnieniem zobowiązania do uzyskania pomocy lub korzyści.

Artykuł 28

Zwolnienie zabezpieczeń

1. Zabezpieczenie jest zwalniane:
 - a) gdy ustalone zostało ostateczne nabycie praw do kwoty przyznanej jako zaliczka;
 - b) lub gdy przyznana kwota zwiększona o dodatek przewidziany w przepisach szczególnych Unii została spłacona.
2. Gdy upływie termin okazania ostatecznego nabycia praw do przyznanej kwoty a dowód nabycia praw nie został przedstawiony, właściwy organ niezwłocznie przystępuje do procedury przypadku zabezpieczenia.

Jeżeli jednak przepisy Unii przewidują taką możliwość, dowód może zostać przedstawiony nawet po upływie tego terminu w zamian za częściową wypłatę zabezpieczenia.

ROZDZIAŁ V

Stosowanie euro

Artykuł 29

Handel z państwami trzecimi

1. W przypadku kwot związanych z należnościami celnymi przywozowymi i wywozowymi, które to kwoty są ustalone w euro w prawodawstwie Unii dotyczącym wspólnej polityki rolnej i są stosowane przez państwa członkowskie w walutach krajowych, kurs przeliczeniowy jest równy współczynnikowi stosowanemu na podstawie art. 53 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.
2. W przypadku cen i kwot wyrażonych w euro w prawodawstwie rolnym Unii w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest data przyjęcia zgłoszenia celnego.
3. Do celów obliczania standardowej wartości owoców i warzyw w przywozie, aby określić cenę wejścia, terminem operacyjnym dla kursu walutowego w odniesieniu do cen reprezentatywnych zastosowanych do obliczenia tej wartości standardowej oraz kwoty redukcji jest dzień, do którego odnoszą się ceny reprezentatywne.

Artykuł 30

Szczególne rodzaje pomocy

1. W przypadku pomocy przyznawanej w zależności od ilości produktów wprowadzanych do obrotu lub przeznaczonych do wykorzystania w szczególny sposób, terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest, bez uszczerbku dla art. 32 i 33, pierwsze działanie, które zapewnia, po przejęciu produktów przez dany podmiot gospodarczy, stosowne wykorzystanie przedmiotowych produktów oraz które stanowi warunek przyznania pomocy.

2. W przypadku pomocy na rzecz prywatnego przechowywania terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest pierwszy dzień okresu, za który przyznawana jest pomoc związaną z tą samą umową.
3. W przypadku pomocy innej niż pomoc, o której mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu oraz w art. 32 i 33, terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest ostateczny termin składania wniosków.

Artykuł 31

Sektor wina

1. Terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest pierwszy dzień roku budżetowego, w którym przyznano wsparcie na rzecz:
 - a) restrukturyzacji i przekształcania winnic, o których mowa w art. 58 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) 2021/2115;
 - b) tymczasowej i degresywnej pomocy na pokrycie kosztów administracyjnych zakładania funduszy ubezpieczeń wzajemnych, o której mowa w art. 58 ust. 1 akapit pierwszy lit. l) rozporządzenia (UE) 2021/2115;
 - c) ubezpieczenia zbiorów od utraty dochodów spowodowanych: niekorzystnymi zjawiskami klimatycznymi porównywalnymi do klęski żywiołowej, niekorzystnymi zjawiskami klimatycznymi, zniszczeniami spowodowanymi przez zwierzęta, chorobami roślin lub inwazjami agrofagów, o którym mowa w art. 58 ust. 1 akapit pierwszy lit. d) rozporządzenia (UE) 2021/2115.
2. W przypadku operacji zielonych zbiorów, o których mowa w art. 58 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) rozporządzenia (UE) 2021/2115, terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest dzień przeprowadzenia operacji zielonych zbiorów.
3. W przypadku destylacji produktów ubocznych produkcji wina przeprowadzonej zgodnie z ograniczeniami określonymi w sekcji D część II załącznika VIII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, o której to destylacji mowa w art. 58 ust. 1 akapit pierwszy lit. g) rozporządzenia (UE) 2021/2115, terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest pierwszy dzień roku budżetowego, w którym produkt uboczny został dostarczony.
4. W przypadku inwestycji, o których mowa w art. 58 ust. 1 akapit pierwszy lit. b), e) i m) rozporządzenia (UE) 2021/2115, terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest dzień 1 stycznia roku, w którym podjęto decyzję o przyznaniu pomocy.
5. W odniesieniu do rodzajów interwencji, o których mowa w art. 58 ust. 1 akapit pierwszy lit. f), h), i), j) oraz k) rozporządzenia (UE) 2021/2115, terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest przedostatni kurs walutowy ustalony przez Europejski Bank Centralny przed miesiącem, w odniesieniu do którego deklarowane są wydatki lub dochody przeznaczone na określony cel.

Artykuł 32

Kwoty i płatności pomocy związane z wdrażaniem programu dla szkół

W odniesieniu do pomocy przyznanej na wdrożenie programu dla szkół, o którym mowa w części II tytuł I rozdział II sekcja I rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, terminem operacyjnym kursu walutowego jest dzień 1 stycznia poprzedzający dany rok szkolny.

Artykuł 33

Wsparcie o charakterze strukturalnym lub środowiskowym

W przypadku wsparcia rozwoju obszarów wiejskich wypłaconego zgodnie z tytułem III rozdział IV rozporządzenia (UE) 2021/2115, jak również płatności związanych ze środkami zatwierdzonymi na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest dzień 1 stycznia roku, w którym podjęto decyzję o przyznaniu pomocy.

Jeżeli jednak, zgodnie z przepisami Unii, wypłata kwot, o których mowa w akapicie pierwszym, została rozłożona na szereg lat, terminem operacyjnym dla kursu walutowego dla każdej raty rocznej jest dzień 1 stycznia roku, za który wypłacana jest dana rata.

Artykuł 34

Inne kwoty i ceny

W odniesieniu do cen lub kwot innych niż te, o których mowa w art. 30–33, lub kwot związanych z tymi cenami, wyrażonych w euro w prawodawstwie Unii lub wyrażonych w euro w ramach procedury przetargowej, terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest dzień wystąpienia jednego z następujących zdarzeń prawnych:

- a) w przypadku zakupów, data otrzymania ważnej oferty;
- b) w przypadku sprzedaży, data otrzymania ważnej oferty;
- c) w przypadku wycofania produktów, dzień, w którym odbywa się operacja wycofania;
- d) w przypadku niezbięcia plonów i w przypadku zielonych zbiorów, dzień, w którym ma miejsce niezbięcie plonów i operacja zielonych zbiorów;
- e) w przypadku kosztów transportu, przetwarzania lub przechowywania publicznego oraz w przypadku kwot przyznawanych na badania jako część procedury przetargowej, ostatni dzień składania ofert;
- f) w przypadku rejestracji cen, kwot lub ofert przetargowych na rynku, dzień, za który została zarejestrowana cena, kwota lub oferta przetargowa;
- g) w przypadku sankcji związanych z nieprzebraniem prawodawstwa rolnego, data aktu, w którym właściwy organ ustala fakty.

Artykuł 35

Wypłata zaliczek

W przypadku zaliczek terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest termin operacyjny mający zastosowanie do ceny lub kwoty, do których odnosi się zaliczka, o ile przedmiotowy termin miało miejsce do momentu wypłaty zaliczki lub, w innych przypadkach, data określenia zaliczki w euro lub, jeżeli nie miało to miejsca, data wypłaty zaliczki. Termin operacyjny dla kursu walutowego ma zastosowanie do zaliczek bez uszczerbku dla stosowania terminu operacyjnego dla tej ceny lub kwoty w odniesieniu do przedmiotowej pełnej ceny lub kwoty.

Artykuł 36

Zabezpieczenia

W przypadku zabezpieczeń terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest data wniesienia zabezpieczenia.

Stosuje się jednak następujące wyjątki:

- a) w przypadku zabezpieczeń związanych z zaliczkami terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest termin operacyjny określony dla kwoty zaliczki, jeżeli termin ten miało miejsce przed wypłatą zabezpieczenia;
- b) w przypadku zabezpieczeń związanych ze składaniem ofert przetargowych terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest dzień złożenia oferty;
- c) w przypadku zabezpieczeń związanych z realizacją przetargów terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest ostateczny termin składania ofert.

*Artykuł 37***Określenie kursu walutowego**

W przypadku gdy termin operacyjny jest ustalony na mocy prawodawstwa Unii, kursem walutowym, który należy zastosować, jest ostatni kurs wyznaczony przez Europejski Bank Centralny przed pierwszym dniem miesiąca, w którym miał miejsce termin operacyjny.

Należy jednak zastosować następujący kurs walutowy:

- a) w przypadkach, o których mowa w art. 29 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, w których terminem operacyjnym dla kursu walutowego jest przyjęcie zgłoszenia celnego, kurs określony w art. 53 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) nr 952/2013;
- b) w przypadku wydatków interwencyjnych w ramach publicznego przechowywania, kurs wynikający z zastosowania art. 3 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 906/2014 ⁽¹²⁾.

*Artykuł 38***Kontrola transakcji**

Kwoty wyrażone w euro wynikające z zastosowania tytułu IV rozdział III rozporządzenia (UE) 2021/2116 przelicza się w razie potrzeby na waluty krajowe, stosując kurs walutowy obowiązujący pierwszego dnia roboczego roku rozpoczęcia okresu kontroli i opublikowany w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

ROZDZIAŁ VI

Przepisy przejściowe i końcowe*Artykuł 39***Przepisy przejściowe**

W przypadku gdy agencja płatnicza, która została akredytowana zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1306/2013, przyjmuje odpowiedzialność za wydatki, za które wcześniej nie była odpowiedzialna, akredytacji w odniesieniu do nowego zakresu odpowiedzialności dokonuje się przed dniem 1 stycznia 2023 r.

*Artykuł 40***Uchylenie**

Rozporządzenie delegowane (UE) nr 907/2014 traci moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2023 r.

Jednakże:

- a) art. 5a, art. 7 ust. 3 i 4, art. 11 ust. 1 akapit drugi i ust. 2 oraz art. 13 tego rozporządzenia mają nadal zastosowanie do EFRROW w odniesieniu do wydatków poniesionych przez beneficjentów i płatności dokonanych przez agencję płatniczą w ramach wdrażania programów rozwoju obszarów wiejskich zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1305/2013, a w odniesieniu do EFRG – do programów operacyjnych zatwierdzonych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;
- b) art. 13 tego rozporządzenia ma nadal zastosowanie do toczących się procedur odzyskiwania środków wszczętych na podstawie art. 54 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

⁽¹²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 906/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do wydatków w zakresie interwencji publicznej (Dz.U. L 255 z 28.8.2014, s. 1).

*Artykuł 41***Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2023 r.

Przepisy art. 39 stosuje się jednak od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 grudnia 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

Kryteria akredytacji dla agencji płatniczych, o których mowa w art. 1 ust. 2**1. ŚRODOWISKO WEWNĘTRZNE****A. Struktura organizacyjna**

Struktura organizacyjna agencji płatniczej, która pozwala jej wykonywać następujące główne zadania w odniesieniu do wydatków EFRG i EFRROW:

- (i) zatwierdzanie płatności i ich kontrola w celu ustalenia, w szczególności poprzez kontrole administracyjne i kontrole na miejscu, czy kwota, która ma zostać wypłacona beneficjentowi, jest zgodna z przepisami Unii;
- (ii) dokonywanie płatności zatwierdzonej kwoty beneficjentowi (lub jego cesjonariuszom) lub – w przypadku rozwoju obszarów wiejskich – części współfinansowania unijnego;
- (iii) księgowanie, którego celem jest rejestracja wszystkich płatności EFRG i EFRROW na oddzielnych rachunkach agencji płatniczej, które mają formę systemu informacyjnego, oraz przygotowywanie okresowych zestawień wydatków, łącznie z miesięcznymi (w odniesieniu do EFRG), kwartalnymi (w odniesieniu do EFRROW) i rocznymi deklaracjami kierowanymi do Komisji. Na rachunkach agencji płatniczej rejestrowane są również operacje finansowane przez EFRG i EFRROW, w szczególności dotyczące zapasów interwencyjnych, nierozliczonych zaliczek, zabezpieczeń oraz dłużników;
- (iv) w odniesieniu do rodzajów interwencji, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2021/2115, struktura organizacyjna agencji płatniczej zapewnia również wypełnienie obowiązków w zakresie sprawozdawczości z realizacji celów w odniesieniu do wskaźników produktu w ramach rocznego rozliczenia z realizacji celów, o którym mowa w art. 54 rozporządzenia (UE) 2021/2116, oraz sprawozdawczości z realizacji celów dotyczącej wskaźników rezultatu na potrzeby wieloletniego monitorowania realizacji celów, o którym mowa w art. 134 rozporządzenia (UE) 2021/2115, co świadczy o zgodności z art. 37 rozporządzenia (UE) 2021/2116.

Struktura organizacyjna agencji płatniczej przewiduje wyraźny podział uprawnień i odpowiedzialności na wszystkich poziomach operacyjnych i rozdzielenie funkcji określonych w akapicie pierwszym ppkt (i), (ii) oraz (iii), których zakres obowiązków i podległość służbowa są określone w schemacie organizacyjnym. Struktura organizacyjna obejmuje służby techniczne i służbę audytu wewnętrznego, o której mowa w pkt 4.

B. Norma w zakresie zasobów ludzkich

Agencja płatnicza wykazuje zaangażowanie na rzecz uczciwości i wartości etycznych. Na wszystkich szczeblach zarządzania respektowane są uczciwość i wartości etyczne w instrukcjach, działaniach i zachowaniu. Uczciwość i wartości etyczne są określone w standardach postępowania i rozumiane na wszystkich szczeblach organizacji, a także przez zewnętrznych usługodawców i beneficjentów. Stosuje się procedury służące ocenie, czy osoby fizyczne i podmioty postępują zgodnie z normami postępowania, oraz w celu szybkiego zaradzenia odchyleniom. Agencja płatnicza wykazuje również zaangażowanie na rzecz pozyskiwania, szkolenia i zatrzymywania kompetentnych osób, zgodnie z jej celami.

Agencja w szczególności zapewnia:

- (i) przydział odpowiednich zasobów ludzkich do przeprowadzania operacji oraz odpowiedni poziom umiejętności technicznych niezbędnych na różnych poziomach operacyjnych;
- (ii) podział obowiązków polegający na tym, że żaden urzędnik nie jest odpowiedzialny za więcej niż jeden z rodzajów obowiązków: zatwierdzanie, wypłacanie lub księgowanie sum obciążających EFRG lub EFRROW, a także aby żadna z tych czynności nie była wykonywana bez nadzoru;
- (iii) określenie w pisemnym opisie stanowiska pracy obowiązków każdego urzędnika, łącznie z ustaleniem limitów finansowych jego uprawnień. Te ostatnie mogą być określone w systemie;

- (iv) prowadzenie odpowiednich szkoleń pracowników na wszystkich poziomach operacyjnych, w tym szkoleń podnoszących świadomość w zakresie nadużyć finansowych, oraz sprawowanie przez pracowników na wrażliwych stanowiskach funkcji w systemie rotacyjnym lub poddanie ich wzmocnionemu nadzorowi;
- (v) wprowadzenie odpowiednich środków w celu uniknięcia i wykrycia potencjalnego ryzyka konfliktu interesów w rozumieniu art. 61 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 w odniesieniu do wykonywania funkcji agencji płatniczej wobec osób mających wpływ i osób na wrażliwych stanowiskach w agencji płatniczej i poza nią. W przypadku gdy istnieje ryzyko wystąpienia konfliktu interesów, wprowadza się środki w celu zapewnienia stosowania tego artykułu.

C. Ocena ryzyka

Agencja płatnicza zapewnia:

- (i) określenie celów agencji płatniczej umożliwiających identyfikację i ocenę ryzyka związanego z tymi celami;
- (ii) identyfikację ryzyka, w tym potencjalnych nieprawidłowości lub nadużyć finansowych, które może zagrozić realizacji jej celów, oraz analizę tego ryzyka służącą jako podstawa do określenia sposobu zarządzania tym ryzykiem;
- (iii) w odniesieniu do ryzyka potencjalnych nadużyć finansowych – strategię zwalczania nadużyć finansowych, która obejmuje środki zwalczania nadużyć finansowych i wszelkich nielegalnych działań naruszających interesy finansowe Unii. Środki te obejmują zapobieganie nadużyciom finansowym i ich wykrywanie oraz warunki prowadzenia dochodzeń w ich sprawie oraz środki naprawcze i odstraszające wraz z proporcjonalnymi i odstraszającymi sankcjami;
- (iv) wdrażanie środków mających na celu zapobieganie ryzyku i ograniczanie go;
- (v) identyfikację i ocenę zmian, które mogłyby mieć znaczący wpływ na system kontroli wewnętrznej;
- (vi) regularny przegląd oceny ryzyka i środków wprowadzonych w celu zapobiegania zidentyfikowanym zagrożeniom lub ich ograniczania.

D. Delegowanie

D.1. Jeśli agencja płatnicza deleguje którekolwiek ze swoich zadań innemu organowi zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/2116, muszą być spełnione następujące warunki:

- (i) agencja płatnicza i ten organ muszą zawrzeć pisemną umowę, w której określają – oprócz delegowanych zadań – rodzaj informacji i dokumentów potwierdzających, które mają zostać przedłożone agencji płatniczej, oraz terminy ich przedłożenia. Umowa ta musi umożliwiać agencji płatniczej spełnienie kryteriów akredytacyjnych;
- (ii) we wszystkich przypadkach na agencji płatniczej ciąży odpowiedzialność za skuteczne zarządzanie przedmiotowymi funduszami. Pozostaje ona w pełni odpowiedzialna za legalność i prawidłowość transakcji stanowiących ich podstawę, w tym ochronę interesów finansowych Unii, jak również za deklarowanie Komisji stosownych wydatków i odpowiednie przygotowanie sprawozdania finansowego;
- (iii) zakres odpowiedzialności i obowiązków tego innego organu, w szczególności w zakresie kontroli i weryfikacji zgodności z przepisami unijnymi, jest wyraźnie określony;
- (iv) agencja płatnicza zapewnia dysponowanie przez ten inny organ skutecznymi systemami gwarantującymi, że będzie on wypełniał swoje zadania w sposób zadowalający;
- (v) ten inny organ wyraźnie potwierdza agencji, że wypełnia swoje zadania, i opisuje stosowane w tym celu środki;
- (vi) agencja płatnicza dokonuje regularnych przeglądów delegowanych zadań, aby potwierdzić, że praca jest wykonywana w sposób zadowalający i jest zgodna z przepisami unijnymi.

D.2. Warunki określone w pkt D.1 ppkt (i), (ii), (iii) oraz (v) stosuje się odpowiednio w przypadkach, w których na podstawie przepisów krajowych funkcje agencji płatniczej są realizowane przez inny organ jako element jego regularnych zadań.

2. DZIAŁANIA KONTROLNE

A. Procedury zatwierdzania wniosków

Agencja płatnicza przyjmuje procedury, aby zachować zgodność z następującymi zasadami:

- (i) agencja płatnicza ustala szczegółowe procedury dotyczące przyjmowania, rejestracji i przetwarzania wniosków, łącznie z opisem wszelkich dokumentów i systemu informacyjnego, którymi należy się posługiwać;
- (ii) każdy urzędnik odpowiedzialny za zatwierdzanie płatności ma do swojej dyspozycji szczegółową listę kontrolną weryfikacji, które jest zobowiązany przeprowadzić, oraz poświadczają w dokumentach załączonych do wniosku, że weryfikacje te zostały przeprowadzone. Poświadczenie to może zostać sporządzone w wersji elektronicznej. Należy przedstawić dowody systematycznego przeglądu prac, takiego jak przegląd oparty na próbie, systemie lub planie, przez wyższego rangą pracownika;
- (iii) wniosek o płatność zostaje zatwierdzony dopiero po przeprowadzeniu wystarczających kontroli w celu sprawdzenia, czy jest on zgodny z przepisami Unii;
- (iv) kontrole te składają się z kontroli wymaganych przez rozporządzenie regulujące poszczególne środki, w ramach których wnioskuję się o pomoc finansową, oraz z kontroli wymaganych na podstawie art. 59 rozporządzenia (UE) 2021/2116 do celów zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom, w szczególności w odniesieniu do wskazanych rodzajów ryzyka. W przypadku EFRROW wymagane są dodatkowe procedury w celu sprawdzenia, czy przestrzegane były warunki przyznawania pomocy, w tym udzielania zamówień, oraz wszelkie obowiązujące przepisy Unii, w tym ustalone w ramach planu strategicznego WPR;
- (v) kierownictwo agencji płatniczej jest, na właściwym poziomie, systematycznie i terminowo informowane o wynikach przeprowadzanych kontroli administracyjnych i kontroli na miejscu, aby wystarczający charakter tych kontroli mógł być zawsze brany pod uwagę przed rozpatrzeniem wniosku;
- (vi) wykonane prace są wyszczególnione w sprawozdaniu towarzyszącym każdemu wnioskowi, partii wniosków lub, w stosownych przypadkach, w sprawozdaniu obejmującym jeden rok gospodarczy. Sprawozdaniu towarzyszy zaświadczenie dotyczące dopuszczalności zatwierdzonych wniosków oraz rodzaju, zakresu i limitów wykonanych prac. Zaświadczenie to może zostać sporządzone w wersji elektronicznej. Ponadto w przypadku EFRROW wymagane jest dodatkowe zapewnienie, że przestrzegane były kryteria przyznawania pomocy, w tym udzielania zamówień, oraz wszelkie obowiązujące przepisy Unii, w tym ustalone w ramach planu strategicznego WPR. Jeżeli jakiegokolwiek kontrole bezpośrednie lub administracyjne nie są wyczerpujące, ale zostały przeprowadzone metodą wrywkową, wybrane wnioski są identyfikowane, metoda kontroli wrywkowej jest opisywana oraz sporządzane jest sprawozdanie dotyczące wyników wszystkich inspekcji oraz środków podjętych w odniesieniu do niezgodności i nieprawidłowości. Dokumenty potwierdzające (w formie papierowej lub elektronicznej) są wystarczające, aby stanowić gwarancję, że przeprowadzone zostały wszelkie wymagane kontrole kwalifikowalności zatwierdzonych wniosków;
- (vii) w przypadku gdy dokumenty (w formie papierowej lub elektronicznej) dotyczące zatwierdzonych wniosków oraz przeprowadzonych kontroli znajdują się w posiadaniu innych organów, zarówno takie organy, jak i agencja płatnicza ustanawiają procedury w celu zapewnienia, aby te dokumenty lub elektroniczne rejestry danych były przechowywane i dostępne dla agencji płatniczej.

B. Procedury płatności

Agencja płatnicza przyjmuje procedury konieczne do zapewnienia, że płatności dokonuje się wyłącznie na rachunki bankowe należące bądź do beneficjentów, bądź do ich cesjonariuszy. Płatność dokonywana jest przez bank agencji płatniczej lub, w stosownych przypadkach, przez rządowe biuro płatnicze w ciągu pięciu dni roboczych od daty obciążenia rachunku EFRG lub EFRROW. Przyjmuje się procedury w celu zapewnienia, by wszystkie płatności, w odniesieniu do których nie dokonano przelewu, nie były deklarowane do zwrotu z EFRG lub EFRROW. Jeżeli takie płatności zostały już zadeklarowane do EFRG lub EFRROW, powinny zostać ponownie zapisane na dobro rachunku tych funduszy poprzez kolejne deklaracje miesięczne/kwartalne lub najpóźniej w rocznych sprawozdaniach finansowych. Żadne płatności nie mogą być dokonywane w gotówce. Zatwierdzenie przez urzędnika zatwierdzającego lub jego zwierzchnika może odbywać się przy użyciu środków elektronicznych, pod warunkiem że zapewniony jest właściwy poziom bezpieczeństwa tych środków i że tożsamość osoby podpisującej jest wpisana do rejestrów elektronicznych.

C. Procedury księgowania

Agencja płatnicza przyjmuje następujące procedury:

- (i) procedury księgowe zapewniają kompletność, dokładność i terminowość miesięcznych (w przypadku EFRG), kwartalnych (w przypadku EFRROW) i rocznych deklaracji oraz wykrywanie i korygowanie wszelkich błędów i przeoczeń, w szczególności poprzez kontrole i uzgadnianie przeprowadzane w określonych przedziałach czasowych;
- (ii) rachunkowość dotyczącą magazynu interwencyjnego, która zapewnia, by ilości oraz koszty towarzyszące były prawidłowo i bezzwłocznie przetwarzane i rejestrowane w odniesieniu do identyfikowalnej partii oraz na właściwym rachunku na każdym etapie, począwszy od przyjęcia oferty do fizycznego zbycia produktu, zgodnie ze stosownymi przepisami, oraz by można było w każdym momencie ustalić ilość i charakter zapasów w każdym miejscu.

D. Procedury dotyczące sprawozdawczości z realizacji celów

W odniesieniu do rodzajów interwencji, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2021/2115, agencja płatnicza zapewnia istnienie systemu informacyjnego służącego do gromadzenia, rejestrowania i przechowywania w formie elektronicznej danych dotyczących każdego wniosku i każdej operacji. Ponadto system zapewnia podział danych według wszystkich istotnych wskaźników produktu w odniesieniu do każdej interwencji, aby zagwarantować, że roczne sprawozdania z realizacji celów wykazują, że wydatki zostały dokonane zgodnie z art. 37 rozporządzenia (UE) 2021/2116, a także dane dotyczące wskaźników rezultatu, w tym celów końcowych i celów pośrednich.

E. Procedury dotyczące zaliczek i zabezpieczeń

Przyjmuje się procedury w celu zapewnienia:

- (i) oddzielnej identyfikacji płatności zaliczek w dokumentacji księgowej lub w dodatkowym rejestrze;
- (ii) uzyskiwania gwarancji wyłącznie od tych instytucji finansowych, które spełniają warunki rozdziału IV niniejszego rozporządzenia i które zostały zatwierdzone przez właściwe organy, a także udzielają gwarancji, które pozostają ważne do chwili rozliczenia lub wykorzystania na zwykłe żądanie agencji płatniczej;
- (iii) rozliczanie zaliczek w ustalonych terminach oraz bezzwłoczną identyfikację tych, które nie zostały rozliczone w terminie, i bezzwłoczne wykorzystanie gwarancji.

F. Procedury dotyczące długów

Wszystkie kryteria przewidziane w sekcjach A–E stosuje się odpowiednio do opłat, utraconych gwarancji, zwróconych płatności, dochodów przeznaczonych na określony cel itp., które agencja płatnicza jest zobowiązana odebrać w imieniu EFRG i EFRROW.

Agencja płatnicza wprowadza system uznawania wszelkich należnych kwot i rejestracji w jednej księdze dłużników wszystkich takich długów przed ich odzyskaniem. Księga dłużników podlega regularnej kontroli w celu podjęcia działań egzekwujących zaległe długi.

G. Ścieżka audytu

Informacje związane z dokumentacją dotyczącą zatwierdzania, księgowania i płatności wniosków, sprawozdawczości z realizacji celów oraz obsługi zaliczek, zabezpieczeń i długów są dostępne w agencji płatniczej, aby w każdej chwili zapewnić wystarczająco szczegółową ścieżkę audytu.

3. INFORMACJA I KOMUNIKACJA

A. Komunikacja

Agencja płatnicza przyjmuje procedury konieczne do zapewnienia, by każda zmiana w przepisach unijnych, a w szczególności obowiązujące stawki pomocy finansowej, była rejestrowana, a instrukcje, bazy danych i listy kontrolne były uaktualniane w odpowiednim czasie.

B. Bezpieczeństwo systemów informacyjnych

Bezpieczeństwo systemów informacyjnych podlega certyfikacji zgodnie z normą Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej 27001: „System zarządzania bezpieczeństwem informacji – Wymagania” (ISO).

Państwa członkowskie –pod warunkiem że zostały do tego upoważnione przez Komisję – mogą certyfikować bezpieczeństwo systemów informacyjnych zgodnie z innymi przyjętymi normami, jeżeli normy te gwarantują poziom bezpieczeństwa co najmniej równoważny poziomowi przewidzianemu w ISO 27001.

Akapity pierwszy i drugi nie mają zastosowania do agencji płatniczych odpowiedzialnych za zarządzanie i kontrolę rocznych wydatków nieprzekraczających 400 mln EUR, jeżeli dane państwo członkowskie poinformowało Komisję o swojej decyzji dotyczącej stosowania jednej z następujących norm:

- Międzynarodowa Organizacja Normalizacyjna 27002; Code of practice for Information Security controls (ISO),
- Bundesamt für Sicherheit in der Informationstechnik: IT-Grundschutzhandbuch/IT Baseline Protection Manual (BSI)/ Podręcznik podstawowego bezpieczeństwa informatycznego (BSI),
- Information Systems Audit and Control Association: Control objectives for Information and related Technology (COBIT)/Cele kontroli w zakresie informacji i technologii pokrewnych (COBIT).

4. MONITOROWANIE

A. Stałe monitorowanie za pośrednictwem wewnętrznych działań kontrolnych

Wewnętrzne działania kontrolne obejmują co najmniej następujące obszary:

- (i) monitorowanie służb technicznych i delegowanych organów odpowiedzialnych za przeprowadzanie kontroli i inne funkcje mające na celu zapewnienie właściwego wdrażania rozporządzeń, wytycznych i procedur;
- (ii) wprowadzanie zmian w systemie w celu ogólnej poprawy systemów kontroli;
- (iii) przegląd skarg i wniosków przesłanych do agencji płatniczej, a także innych informacji sugerujących istnienie nieprawidłowości;
- (iv) procedury monitorowania w celu zapobiegania nadużyciom i nieprawidłowościom oraz ich wykrywania, szczególnie w odniesieniu do tych obszarów wydatków w ramach WPR wchodzących w zakres kompetencji agencji płatniczej, które są narażone na znaczące ryzyko nadużyć lub innych poważnych nieprawidłowości.

Stałe monitorowanie jest integralną częścią normalnej, rutynowej działalności operacyjnej agencji płatniczej. Bieżące działania i działania kontrolne agencji są stale monitorowane na wszystkich poziomach, aby zapewnić wystarczająco szczegółową ścieżkę audytu.

B. Oceny przeprowadzane oddzielnie przez służbę audytu wewnętrznego

Agencja płatnicza przyjmuje procedury, aby zachować zgodność z następującymi zasadami:

- (i) służba audytu wewnętrznego jest niezależna od innych działów agencji płatniczej i podlega bezpośrednio dyrektorowi agencji płatniczej;
- (ii) służba audytu wewnętrznego weryfikuje, czy procedury przyjęte przez agencję są wystarczające do zapewnienia zgodności z przepisami Unii, a także dokładność, kompletność i terminowość rachunków. Weryfikacja może ograniczać się do wybranych środków i próby transakcji, pod warunkiem że plan audytu zapewnia objęcie, w okresie nieprzekraczającym pięciu lat, wszystkich ważnych obszarów, łącznie z wydziałami odpowiedzialnymi za zatwierdzanie;
- (iii) prace służby audytu wewnętrznego są wykonywane zgodnie z przyjętymi na poziomie międzynarodowym normami, rejestrowane w dokumentach roboczych, a ich wynikiem są sprawozdania i zalecenia kierowane do ścisłego kierownictwa agencji.

ZAŁĄCZNIK II

Kryteria akredytacji jednostek koordynujących, o których mowa w art. 2 ust. 3, w odniesieniu do sporządzania rocznego sprawozdania z realizacji celów**1. INFORMACJA I KOMUNIKACJA****A. Komunikacja**

Agencja płatnicza przyjmuje procedury konieczne do zapewnienia, by każda zmiana w przepisach Unii była rejestrowana, a instrukcje i bazy danych były uaktualniane w odpowiednim czasie.

B. Bezpieczeństwo systemów informacyjnych

Bezpieczeństwo systemów informacyjnych podlega certyfikacji zgodnie z normą Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej 27001: „System zarządzania bezpieczeństwem informacji – Wymagania” (ISO).

Państwa członkowskie – pod warunkiem że zostały do tego upoważnione przez Komisję – mogą certyfikować bezpieczeństwo systemów informacyjnych zgodnie z innymi przyjętymi normami, jeżeli normy te gwarantują poziom bezpieczeństwa co najmniej równoważny poziomowi przewidzianemu w ISO 27001. Jeżeli agencja płatnicza działa jako jednostka koordynująca, jej certyfikacja spełnia ten warunek.

ZAŁĄCZNIK III

Kryteria akredytacji dla agencji płatniczych, o których mowa w art. 3 ust. 1**I. OBOWIĄZKI AGENCJI PŁATNICZYCH****A. Kontrole**1. *Częstotliwość i reprezentatywność*

Przynajmniej raz do roku w każdym miejscu przechowywania przeprowadzana jest kontrola zgodnie z przepisami określonymi w części II, dotycząca w szczególności:

- a) procedury gromadzenia informacji odnoszących się do przechowywania publicznego;
- b) zgodności danych księgowych, którymi dysponuje na miejscu podmiot przechowujący z danymi przekazanymi agencji płatniczej;
- c) kontroli fizycznej, za pomocą której określana jest rzeczywista ilość zapasów, która to kontrola przeprowadzana jest na wystarczająco reprezentatywnej próbie, odpowiadającej co najmniej wartościom procentowym podanym w części II, co umożliwi stwierdzenie faktycznego posiadania w zapasach wszystkich ilości ujętych w ewidencji zapasów;
- d) kontroli jakości, której dokonuje się wizualnie, zapachowo lub organoleptycznie i, w razie wątpliwości, przy zastosowaniu pogłębionej analizy.

2. *Kontrole dodatkowe*

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w trakcie kontroli fizycznej, należy przeprowadzić kontrolę dodatkowej wartości procentowej ilości przechowywanych w magazynie interwencyjnym z zastosowaniem tej samej metody. W razie konieczności, kontrola może objąć ważenie wszystkich produktów w kontrolowanej partii lub w kontrolowanym magazynie.

B. Sprawozdania z kontroli

1. Wewnętrzna jednostka kontrolująca podległa agencji płatniczej lub jednostce przez nią upoważnionej sporządza sprawozdanie z każdej przeprowadzonej kontroli lub kontroli fizycznej.

2. Sprawozdanie zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) nazwę podmiotu przechowującego, adres wizytowanego magazynu i opis kontrolowanych partii produktu;
- b) datę i godzinę rozpoczęcia oraz zakończenia czynności kontrolnych;
- c) miejsce przeprowadzania kontroli, jak również opis warunków przechowywania, opakowania oraz dostępności;
- d) dokładne dane osób kontrolujących, z określeniem ich stanowisk i uprawnień;
- e) przeprowadzone czynności kontrolne oraz zastosowane zasady pomiaru objętościowego, takie jak metody pomiaru, dokonane obliczenia, otrzymane wyniki pośrednie i końcowe oraz ustalone wnioski pokontrolne;
- f) dla każdej przechowywanej partii lub dla każdej klasy produktów – ilość wymienioną w rachunkach agencji płatniczej, ilość wymienioną w rachunkach magazynu oraz stwierdzone ewentualne rozbieżności między tymi rachunkami;
- g) dla każdej partii lub klasy poddanej kontroli fizycznej – informacje określone w lit. f) oraz ilość zweryfikowaną na miejscu i wszelkie rozbieżności, numer partii lub klasy, palety, kartony, silosy, kadzie i inne pojemniki użyte do ważenia oraz masę (zarówno netto, jak i brutto, w stosownych przypadkach) lub objętość;
- h) sporządzone przez podmiot przechowujący deklaracje w przypadku zaistnienia rozbieżności lub niezgodności;
- i) miejsce, datę i podpis sporządzającego sprawozdanie oraz podmiotu przechowującego lub jego przedstawiciela;
- j) w przypadku wystąpienia nieprawidłowości, ewentualne zalecenie przeprowadzenia rozszerzonej kontroli, z określeniem wartości procentowej przechowywanych ilości, które mają zostać poddane takiej kontroli, stwierdzeniem rozbieżności i podaniem wyjaśnień.

3. Sporządzone sprawozdania są niezwłocznie przekazywane kierownikowi działu odpowiedzialnego za prowadzenie ksiąg agencji płatniczej.

Niezwłocznie po otrzymaniu sprawozdania następuje korekta zapisów księgowych agencji płatniczej uwzględniająca stwierdzone rozbieżności i niezgodności.

4. Sprawozdania udostępnia się pracownikom Komisji i osobom upoważnionym przez Komisję.

5. Dokument podsumowujący sporządzany przez agencję płatniczą zawiera opis:

- a) przeprowadzonych kontroli, z wyróżnieniem kontroli fizycznych (inventaryzacji);
- b) skontrolowanych ilości;
- c) stwierdzonych nieprawidłowości oraz ich przyczyn porównanych z zestawieniami miesięcznymi i rocznymi.

Skontrolowane ilości i stwierdzone rozbieżności określa się dla każdego produktu, którego to dotyczy, według masy lub objętości oraz wartości procentowej w stosunku do wszystkich przechowywanych ilości.

Dokument podsumowujący w oddzielny sposób uwzględnia kontrole przeprowadzone w celu sprawdzenia jakości przechowywanych produktów. Komisja otrzymuje podsumowanie równocześnie ze sprawozdaniami rocznymi, o których mowa w art. 9 ust. 3 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) 2021/2116.

II. PROCEDURA PRZEPROWADZANIA KONTROLI FIZYCZNEJ DLA KAŻDEGO SEKTORA OBJĘTEGO WPR W RAMACH KONTROLI PRZEWIDZIANYCH W CZĘŚCI I

A. Masło

1. Wybór partii, które mają zostać poddane kontroli, odpowiada co najmniej 5 % całkowitej ilości przechowywanej publicznie. Wyboru dokonuje się przed wizytacją magazynu na podstawie danych księgowych agencji płatniczej bez powiadamiania podmiotu przechowującego.
2. Sprawdzenie obecności wybranych partii towaru oraz ich składu na miejscu polega na:
 - a) identyfikacji numerów kontrolnych partii i kartonów w oparciu o dowody zakupu lub przyjęcia do magazynu;
 - b) ważeniu palet (jednej na 10) i kartonów (jednego na paletę);
 - c) wizualnym sprawdzeniu zawartości kartonu (jedna paleta na pięć);
 - d) sprawdzeniu stanu opakowania.
3. Opis skontrolowanych fizycznie partii towaru oraz stwierdzonych braków zostaje odnotowany w sprawozdaniu z kontroli.

B. Mleko odtłuszczone w proszku

1. Wybór partii, które mają zostać poddane kontroli, odpowiada co najmniej 5 % całkowitej ilości przechowywanej publicznie. Wyboru dokonuje się przed wizytacją magazynu na podstawie danych księgowych agencji płatniczej bez powiadamiania podmiotu przechowującego.
2. Sprawdzenie obecności wybranych partii towaru oraz ich składu na miejscu polega na:
 - a) identyfikacji numerów kontrolnych partii i worków w oparciu o dowody zakupu lub przyjęcia do magazynu;
 - b) ważeniu palet (jednej na 10) i worków (jednego na 10);
 - c) wizualnym sprawdzeniu zawartości worka (jedna paleta na pięć),
 - d) sprawdzeniu stanu opakowania.
3. Opis skontrolowanych fizycznie partii towaru oraz stwierdzonych braków zostaje odnotowany w sprawozdaniu z kontroli.

C. Zboża i ryż

1. Procedura przeprowadzania kontroli fizycznej

Inspekcję przeprowadza się w następujący sposób:

- a) liczba wybranych pojemników lub komór, które mają zostać poddane kontroli, odpowiada co najmniej 5 % całkowitej ilości zbóż lub ryżu przechowywanych publicznie.

Wyboru dokonuje się na podstawie danych ewidencji zapasów dostępnych w agencji płatniczej bez powiadamiania podmiotu przechowującego;

- b) kontrola fizyczna:

- (i) sprawdzenie obecności zbóż lub ryżu w wybranych pojemnikach lub komorach;
- (ii) identyfikacja zbóż lub ryżu;
- (iii) kontrola warunków przechowywania oraz sprawdzenie jakości produktów przechowywanych w warunkach przewidzianych w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2016/1238 ⁽¹⁾;
- (iv) porównanie miejsca przechowywania i tożsamości zbóż lub ryżu z danymi z ewidencji zapasów;
- (v) ocena przechowywanych ilości za pomocą metody uprzednio zatwierdzonej przez agencję płatniczą, której opis należy umieścić w siedzibie tej agencji;

2. Procedura w przypadku wykrycia nieprawidłowości:

W przypadku oceny objętości dopuszczalna jest pewna granica tolerancji.

Zasady określone w załączniku IV sekcja II stosuje się, jeżeli masa produktów przechowywanych stwierdzona podczas kontroli fizycznej różni się od wpisanej do ksiąg masy o co najmniej 5 % w odniesieniu do zbóż i ryżu w przypadku przechowywania w silosach lub w magazynach płaskich.

W przypadku gdy zboża lub ryż przechowywane są w magazynie, można rejestrować ilości zważone przy przyjmowaniu do magazynu, zamiast ilości wynikających z oceny objętości, jeżeli ta ostatnia metoda nie zapewnia stopnia dokładności uważanego za odpowiedni, a różnica między tymi dwoma wartościami nie jest zbyt duża.

Agencja płatnicza korzysta z tej opcji, w przypadku gdy jest to uzasadnione okolicznościami, na zasadzie jednostkowych przypadków i na własną odpowiedzialność. W sprawozdaniu wskazuje ona, iż skorzystała z tej opcji przy pomocy następującego orientacyjnego wzoru:

ZBOŻA – KONTROLA ZAPASÓW

Produkt:	Podmiot przechowujący: Magazyn, silos: Numer miejsca przechowywania:	Data:
Partia	Ilość stwierdzona na podstawie ewidencji zapasów	

a) Zapasy w silosie

Numer pomieszczenia	Objętość według specyfikacji m ³ (A)	Stwierdzona wolna objętość m ³ (B)	Objętość przechowywanego zboża m ³ (A-B)	Stwierdzona masa właściwa kg/hl = 100	Masa zboża lub ryżu

Ogółem (a): ...

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1238 z dnia 18 maja 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do interwencji publicznej i dopłat do prywatnego przechowywania (Dz.U. L 206 z 30.7.2016, s. 15).

b) Zapasy w magazynie płaskim

	Komora nr		Komora nr		Komora nr	
Objęty obszar...
Wysokość...	m ²	...	m ²	...	m ²	...
	...	m ³	...	m ³	...	m ³

	... m		... m		... m	
Korekty...	... m ³		... m ³		... m ³	
Objętość...	... m ³		... m ³		... m ³	
Masa właściwa...	... kg/hl		... kg/hl		... kg/hl	
Łączna waga	...ton		...ton		...ton	

Ogółem (b): ...

Masa całkowita w magazynie: ...

Różnica w stosunku do masy wpisanej: ...

W %: ...

..., [dnia...r.]

...(pieczęć i podpis)

Kontroler agencji płatniczej:

D. Wołowina i cielęcina

- Wybór partii, które mają zostać poddane kontroli, odpowiada co najmniej 5 % całkowitej ilości przechowywanej publicznie. Wyboru dokonuje się przed wizytacją magazynu na podstawie danych księgowych agencji płatniczej bez powiadamiania podmiotu przechowującego.
- Weryfikacja na miejscu obecności wybranych partii w magazynie i ich zawartości. Weryfikacja obejmuje:
 - dla mięsa z kością:
 - identyfikację partii oraz weryfikację liczby sztuk;
 - weryfikację, w odniesieniu do każdego rodzaju kawałków i/lub klasy, masy 20 % tych sztuk;
 - optyczną kontrolę stanu opakowania.
 - dla mięsa bez kości:
 - identyfikację partii towaru i palet oraz sprawdzeniu liczby kartonów;
 - sprawdzenie masy 10 % palet lub kontenerów;
 - sprawdzenie masy 10 % kartonów z każdej ważonej palety;
 - wizualną kontrolę zawartości kartonów oraz stanu opakowań towaru w kartonie.

Wybór palet musi uwzględniać poszczególne przechowywane rodzaje rozbioru mięsa.
- Opis skontrolowanych fizycznie partii towaru oraz stwierdzonych braków zostaje odnotowany w sprawozdaniu z kontroli.

ZAŁĄCZNIK IV

Obowiązki i ogólne zasady odpowiedzialności podmiotów przechowujących umieszczone obowiązkowo w umowie przechowywania zawieranej pomiędzy agencją płatniczą a podmiotami przechowującymi, o których to obowiązkach mowa w art. 3 ust. 2**I. OGÓLNE OBOWIĄZKI PODMIOTÓW PRZECHOWUJĄCYCH**

Podmiot przechowujący odpowiada za właściwe przechowywanie produktów objętych unijnymi środkami interwencyjnymi. Ponosi on konsekwencje finansowe niewłaściwego przechowywania wspomnianych produktów.

Udostępnia on plan magazynu oraz pomiary dla każdego silosu lub komory w każdym punkcie przechowywania.

Zboża lub ryż muszą być przechowywane w sposób pozwalający na sprawdzenie ich objętości.

II. JAKOŚĆ PRODUKTÓW

W przypadku obniżenia jakości przechowywanych produktów podlegających interwencji, które wynika z niewłaściwych lub nieodpowiednich warunków przechowywania, podmiot przechowujący odpowiada za powstałe straty i księguje je na rachunkach przechowywania publicznego jako stratę wynikającą z obniżenia jakości produktu spowodowaną warunkami przechowywania.

III. BRAKUJĄCE ILOŚCI

1. Podmiot przechowujący odpowiada za wszelkie wykryte różnice między ilościami znajdującymi się w magazynie a danymi przekazanymi agencji płatniczej w zestawieniach zapasów.
2. W przypadku gdy brakujące ilości przekraczają ilości dopuszczalne na podstawie odpowiedniej granicy (granic) tolerancji zgodnie z art. 4, załącznikiem III część II sekcja C pkt 2 i załącznikiem V lub na podstawie sektorowego prawodawstwa rolnego, ich łączną wartością jako niezidentyfikowaną stratą obciąża się podmiot przechowujący. Jeżeli podmiot przechowujący kwestionuje brakujące ilości, może się domagać zważenia lub zmierzenia produktów, w których to przypadkach podmiot przechowujący ponosi koszty tej czynności, chyba że okaże się, iż wspomniane ilości rzeczywiście znajdują się w magazynie, lub też, że różnice nie przekraczają stosowanej granicy lub granic tolerancji, w którym to przypadku kosztami ważenia i pomiarów obciąża się agencję płatniczą.

Granice tolerancji określone w załączniku III część II sekcja C pkt 2 stosuje się bez uszczerbku dla innych dopuszczalnych granic tolerancji, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego punktu.

IV. DOKUMENTY POTWIERDZAJĄCE ORAZ DEKLARACJE MIESIĘCZNE I ROCZNE

1. **Dokumenty potwierdzające i deklaracje miesięczne**
 - a) podmiot przechowujący musi posiadać dokumenty świadczące o przyjęciu, przechowywaniu i odbiorze produktów z magazynu, które to dokumenty służą za podstawę do sporządzania rocznych sprawozdań finansowych i zawierają co najmniej następujące dane:
 - (i) miejsce przechowywania (z identyfikacją, w stosownych przypadkach, pojemnika lub kadzi);
 - (ii) ilości przeniesione z poprzedniego miesiąca;
 - (iii) przyjęcie do magazynu i wydanie z niego każdej partii;
 - (iv) zapasy na koniec okresu rozliczeniowego.

Dokumenty te muszą w każdym momencie umożliwić pewną identyfikację przechowywanych ilości, z uwzględnieniem w szczególności ilości nabytych lub sprzedanych, lecz nie przyjętych jeszcze i nie wydanych z odpowiadających im zapasów;

 - b) podmiot przechowujący przekazuje dokumenty dotyczące przyjęcia, przechowywania i odbioru produktów z magazynu agencji płatniczej co najmniej raz w miesiącu w formie miesięcznego skróconego zestawienia zapasów. Dokumenty należy udostępnić agencji płatniczej do dziesiątego dnia miesiąca następującego po miesiącu, którego takie zestawienie zapasów dotyczy;
 - c) wzór miesięcznego skróconego zestawienia zapasów (wzór przykładowy) znajduje się poniżej. Podmioty przechowujące otrzymują wspomniany wzór od agencji płatniczych drogą elektroniczną.

Miesięczne zestawienie zapasów

Produkty:		Podmiot przechowujący: Magazyn: Nr: Adres:		Miesiąc:	
Partia	Opis	Ilość (kilogramy, tony, skrzynie, sztuki itp.)		Data	Uwagi
		Przyjęcie	Wydanie		
	Ilość z przeniesienia				
	Ilość do przeniesienia				

(pieczęć i podpis)

Miejsce i data:

Imię i nazwisko/Nazwa:

2. Deklaracja roczna

- podmiot przechowujący sporządza roczną deklarację zapasów na podstawie miesięcznych zestawień zapasów opisanych w pkt 1. Przekazuje je agencji płatniczej najpóźniej dnia 15 października po zamknięciu roku budżetowego;
- roczna deklaracja zapasów zawiera skrócone zestawienie przechowywanych ilości z wyszczególnieniem każdego produktu i miejsca jego przechowywania oraz określeniem ilości każdego z przechowywanych produktów, numerów partii (z wyjątkiem zbóż), roku przyjęcia produktów do magazynu oraz wyjaśnienie ewentualnie stwierdzonych nieprawidłowości;
- wzór rocznej skróconej deklaracji zapasów (wzór przykładowy) znajduje się poniżej.

Podmioty przechowujące otrzymują wspomniany wzór od agencji płatniczych drogą elektroniczną.

Roczne zestawienie zapasów

Produkty:		Podmiot przechowujący: Magazyn: Nr: Adres:	Rok:
Partia	Opis	Ilość lub masa na podstawie ksiąg	Uwagi

(pieczęć i podpis)

Miejsce i data:

Imię i nazwisko/Nazwa:

V. SKOMPUTERYZOWANA EWIDENCJA ZAPASÓW I UDOSTĘPNIANIE INFORMACJI

Podpisana przez agencję płatniczą i podmiot przechowujący umowa przechowywania publicznego przewiduje przepisy zapewniające przestrzeganie prawodawstwa Unii.

Umowa zawiera następujące obowiązki:

- prorowadzenie skomputeryzowanej ewidencji zapasów interwencyjnych;
- bezpośrednie i niezwłoczne udostępnianie stałego spisu inwentarza;

- c) oddawanie do dyspozycji w każdej chwili całości dokumentacji odnoszącej się do przyjmowania, przechowywania i wydawania zapasów, jak również dokumentów księgowych i sprawozdań sporządzonych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, którymi dysponuje podmiot przechowujący;
- d) stały dostęp do tych dokumentów dla przedstawicieli agencji płatniczej i Komisji oraz należycie upoważnionych przez nie osób.

VI. FORMA I TREŚĆ DOKUMENTÓW PRZEKAZYWANYCH AGENCJI PŁATNICZEJ

Formę i treść dokumentów, o których mowa w sekcji IV, ustalają warunki i zasady określone w art. 92 rozporządzenia (UE) 2021/2116.

VII. PRZECHOWYWANIE DOKUMENTÓW

Do celów procedury rozliczania rachunków podmiot przechowujący przechowuje dokumenty potwierdzające dotyczące wszelkich działań związanych z przechowywaniem publicznym przez cały okres wymagany zgodnie z art. 92 rozporządzenia (UE) 2021/2116, bez uszczerbku dla mających zastosowanie przepisów krajowych.

ZAŁĄCZNIK V

Granice tolerancji, o których mowa w art. 4 ust. 2

1. Dla każdego produktu rolnego, który jest objęty przechowywaniem w magazynach państwowych, ustala się następujące granice tolerancji, pokrywające straty ilościowe wynikające z normalnych czynności związanych przechowywaniem i wykonywanych zgodnie z zasadami:
 - a) zboża 0,2 %;
 - b) ryż niełuskany, kukurydza 0,4 %;
 - c) odtłuszczone mleko w proszku 0,0 %;
 - d) masło 0,0 %;
 - e) wołowina i cielęcina 0,6 %.
 2. Wartość procentowa dopuszczalnych strat przy oddzielaniu wołowiny od kości wynosi 32. Ma ona zastosowanie do wszystkich ilości w danym roku budżetowym.
 3. Granice tolerancji, o których mowa w pkt 1, ustala się jako wartość procentową rzeczywistej masy, bez opakowania, ilości przyjętych do magazynu i przejętych w trakcie danego roku budżetowego, powiększone o ilości przechowywane na początku wspomnianego roku budżetowego.

Wspomniane granice tolerancji mają zastosowanie przy kontrolach fizycznych. Oblicza się je dla każdego produktu, w stosunku do wszystkich ilości przechowywanych przez agencję płatniczą.

Rzeczywistą masę przy przyjęciu do magazynu i odbiorze z niego oblicza się, odejmując od masy stwierdzonej standardową masę opakowania, przewidzianą w warunkach przyjęcia do magazynu, lub – w przypadku braku takich warunków – średnią masę opakowania stosowaną przez agencję płatniczą.
 4. Granica tolerancji nie pokrywa strat w liczbie opakowań lub w liczbie zarejestrowanych sztuk.
 5. Przy obliczaniu granic tolerancji, o których mowa w pkt 1 i 2, nie uwzględnia się ilości brakujących z powodu kradzieży lub innych strat wynikających z możliwych do określenia przyczyn.
-